

Друга књига о царевима која се зове и Четврта књига о царевима

*ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Болест и смрт
Охозије. Илија пушта ватру са неба.*

¹ А по смрти Ахавовој одметнуше се Моавци од Израиља.

² А Охозија паде кроз решетку из горње собе своје у Самарији, и разболе се; па посла посланике и рече им: Идите, питајте Велзевула бога акаронског хоћу ли оздравити од ове болести.

³ Али анђео Господњи рече Илији Тесвићанину: Устани, изађи на сусрет посланицима цара самаријског и реци им: Еда ли нема Бога у Израиљу, те идете да питате Велзевула бога у Акарону?

⁴ А зато овако вели Господ: Нећеш се дигнути са постеље на коју си легао, него ћеш умрети. Потом отиде Илија.

⁵ А слуге се вратише к Охозији, и он им рече: Што сте се вратили?

⁶ А они му рекоше: Срете нас један човек, и рече нам: Идите, вратите се к цару који вас је послао, и реците му: Овако вели Господ: Еда ли нема Бога у Израиљу, те шаљеш да питаш Велзевула бога у Акарону? Зато нећеш се дигнути с постеље на коју си легао, него ћеш умрети.

⁷ А он им рече: Какав беше на очи тај човек који вас срете и то вам рече?

⁸ А они му одговорише: Беше сав космат и опасан кожним појасом. А он рече: То је Илија Тесвићанин.

⁹ Тада посла к њему педесетника с његовом педесеторицом; и он отиде к њему; и гле, он сеђаше наврх горе: и педесетник му рече: Човече Божји, цар је заповедио, сиђи.

¹⁰ А Илија одговарајући рече педесетнику: Ако сам човек Божји, нека сиђе огањ с неба и прождре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ с неба и прождре њега и његову педесеторицу.

¹¹ Опет посла к њему другог педесетника с његовом педесеторицом, који проговори и рече му: Човече Божји, цар је тако заповедио, сиђи брже.

¹² А Илија одговори и рече им: Ако сам човек Божји, нека сиђе огањ с неба и прождре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ Божји с неба и прождре њега и његову педесеторицу.

¹³ Тада опет посла трећег педесетника с његовом педесеторицом. А овај трећи педесетник кад дође, клече на колена своја пред Илијом, и молећи га рече му: Човече Божји, да ти је драга душа моја и душа ове педесеторице, слуга твојих.

¹⁴ Ето, сишао је огањ с неба и прождрао прва два педесетника с њиховом педесеторицом; али сада да ти је драга душа моја.

¹⁵ А анђео Господњи рече Илији: Иди с њим, и не бој га се. И уста Илија и отиде с њим к цару.

¹⁶ И рече му: Овако вели Господ: зато што си слао посланике да питају Велзевула бога у Акарону као да нема Бога у Израилју да би Га питао, нећеш се дигнути с постеље на коју си легао, него ћеш умрети.

¹⁷ И умре по речи Господњој, коју рече Илија, а на његово се место зацари Јорам, друге године царовања Јорама сина Јосафатовог над Јудом, јер он нема сина.

¹⁸ А остала дела Охозиијина што је чинио, нису ли записана у дневнику царева Израилјевих?

2

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Илијин одлазак на небо. Јелисије исцељује воду у Јерихону и проклиње децу у Ветилу.

¹ А кад Господ хтеде узети Илију у вихору на небу, пођоше Илија и Јелисије из Галгала.

² И рече Илија Јелисију: Остани ти овде, јер мене Господ шаље до Ветилја. Али Јелисије рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. И дођоше у Ветилъ.

³ Тада дођоше к Јелисију синови пророчки који беху у Ветилу и рекоше му: Знаш ли да ће данас Господ узети господара твог од тебе? А он рече: Знам, ћутите.

⁴ Опет му рече Илија: Јелисије, остани ти ту, јер ме Господ шаље у Јерихон. А он рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. Тако дођоше у Јерихон.

⁵ А синови пророчки који беху у Јерихону приступише к Јелисију, и рекоше му: Знаш ли да ће данас узети Господ од тебе господара твог? А он рече: Знам, ћутите.

⁶ Опет му рече Илија: Остани ти ту, јер ме Господ шаље на Јордан. А он рече: Тако жив био Господ и тако била жива твоја душа, нећу те оставити. Тако отидоше обојица.

⁷ И педесет људи између синова пророчких отидоше и стадоше према њима из далека, а они обојица уставише се код Јордана.

⁸ И узео Илија плашт свој, и савивши га удари њим по води, а она се раступи тамо и амо, те пређоше обојица сувим.

⁹ А кад пређоше, рече Илија Јелисију: Ишти шта хоћеш да ти учиним, докле се нисам узео од тебе. А Јелисије рече: Да буду два дела духа твог у мене.

¹⁰ А он му рече: Заискао си тешку ствар; али ако ме видиш кад се узмем од тебе, биће ти тако; ако ли не видиш, неће бити.

¹¹ И кад иђаху даље разговарајући се, гле, огњена кола и огњени коњи раставише их, и Илија отиде у вихору на небо.

¹² А Јелисије видећи то викаше: Оче мој, оче мој! Кола Израилјева и коњици његови! И не виде га више.

Потом узео хаљине своје и раздре их на два комада.

¹³ И подиже плашт Илијин, који беше спао с њега, и вративши се стаде на брегу јорданском.

¹⁴ И узевши плашт Илијин, који беше спао с њега, удари по води и рече: Где је Господ Бог Илијин? А кад и он удари по води, раступи се вода тамо и амо, и пређе Јелисије.

¹⁵ А кад с друге стране видеше синови пророчки, који беху у Јерихону, рекоше: Почину дух Илијин на Јелисију. И среташе га и поклонише му се до земље.

¹⁶ И рекоше му: Ево има у слуга твојих педесет јунака, нека иду и траже твог господара, да га не

буде узео дух Господњи и бацио га на какво брдо или у какав до. А он рече: Не шаљите.

¹⁷ Али они наваљиваху на њ докле му се не досади, те рече: Пошаљите. И послаше педесет људи који га тражише три дана, али не нађоше.

¹⁸ И вратише се к њему, а он беше у Јерихону, па им рече: Нисам ли вам говорио да не идете?

¹⁹ Тада грађани рекоше Јелисију: Гле, добро је живети у овом граду, као што господар наш види; али је вода зла и земља неродна.

²⁰ А он им рече: Донесите ми нов котао, и метните у њ соли. И донесоше му.

²¹ А он изађе на извор и баци у њ со, говорећи: Овако вели Господ: Исцелих ову воду, да не буде више од ње смрти ни неродности.

²² И вода поста здрава до данашњег дана по речи Јелисијевој, коју изрече.

²³ Потом отиде оданде у Ветил; и кад иђаше путем, изиђоше мала деца из града и ругаху му се говорећи му: Ходи, ћело! Ходи, ћело!

²⁴ А Јелисије обазре се и видећи их прокле их именом Господњим. Тада изађоше две медведице из шуме, и растргоше четрдесет и двоје деце.

²⁵ Оданде отиде на гору кармилску, а оданде се врати у Самарију.

3

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Јорамова владавина и рат са Јосафатом царем Јудиним, против Моаваца.

¹ А Јорам, син Ахавов, зацари се над Израиљем у Самарији осамнаесте године царовања Јосафатовог над Јудом, и царова дванаест година.

² И чињаше што је зло пред Господом, али не као отац његов и као мати његова, јер обори лик Валов који беше начинио отац његов.

³ Али оста у гресима Јеровоама, сина Наватовог, којима наведе на грех Израилља, и не одступи од њих.

⁴ А Миса цар моавски имаше много стоке, и даваше цару Израилљевом сто хиљада јагањаца и сто хиљада овнова под руном.

⁵ Али кад умре Ахав, одметну се цар моавски од цара Израилљевог.

⁶ А цар Јорам изађе у то време из Самарије и преброја свега Израилља.

⁷ И отиде, те посла к Јосафату цару Јудином и поручи му: Цар моавски одметну се од мене; хоћеш ли ићи са мном на војску на Моавце? А он рече: Хоћу, ја као ти, мој народ као твој народ, моји коњи као твоји коњи.

⁸ Иза тога рече: А којим ћемо путем ићи? А он рече: Преко пустиње едомске.

⁹ И тако изађе цар Израилљев и цар Јудин и цар едомски, и идоше путем седам дана, и не беше воде војсци ни стоци, која иђаше за њима.

¹⁰ И рече цар Израилљев: Јаох! Дозва Господ ова три цара да их преда у руке Моавцима.

¹¹ А Јосафат рече: Има ли ту који пророк Господњи да упитамо Господа преко њега? А један између слуга цара Израилљевог одговори и рече: Овде је Јелисије, син Сафатов, који је Илији поливао водом руке.

¹² Тада рече Јосафату: У њега је реч Господња: и отидоше к њему цар Израилљев и Јосафат и цар едомски.

¹³ А Јелисије рече цару Израилљевом: Шта је мени до тебе? Иди ка пророцима оца свог и ка

пророцима матере своје. А цар Израилев рече му: Не, јер Господ дозво ова три цара да их преда у руке Моавцима.

¹⁴ А Јелисије рече: Тако да је жив Господ над војскама, пред којим стојим, да не гледам на Јосафата цара Јудиног, не бих марио за те нити бих те погледао.

¹⁵ Него сада доведите ми гудача. И кад гудач гуђаше, дође рука Господња нада њ;

¹⁶ и рече: Овако вели Господ: Начините по овој долини много јама.

¹⁷ Јер овако вели Господ: Нећете осетити ветра нити ћете видети дажда, али ће се долина ова напунити воде, те ћете пити и ви и људи ваши и стока ваша.

¹⁸ Па и то је мало Господу, него и Моавце ће вам предати у руке.

¹⁹ И раскопаћете све тврде градове, и све изабране градове, и посећи ћете сва добра дрвета и заронити све изворе водене, и сваку њиву добру потрћете камењем.

²⁰ А ујутру кад се приноси дар, гле, дође вода од едомске, и напуни се земља воде.

²¹ А сви Моавци чувши да су изишли цареви да ударе на њих, сазваше све који се почињаху пасати и старије и стадоше на међи.

²² А ујутру кад усташе и сунце ограну над оном водом, угледаше Моавци према себи воду где се црвени као крв.

²³ И рекоше: Крв је; побили су се цареви, и један другог погубили; сада дакле на плен, Моавци!

²⁴ А кад дођоше до логора Израилјевог, подигоше се Израилјци и разбише Моавце, те побегоше испред њих, а они уђоше у земљу моавску бијући их.

²⁵ И градове њихове раскопаше, и на сваку добру њиву бацајући сваки по камен засуше је, и све изворе водене заронише, и сва добра дрвета посекоше тако да само оставише камење у Кир-аресету. И опколивши га праћари стадоше га бити.

²⁶ А цар моавски кад виде да ће га надвладати војска, узе са собом седам стотина људи, који махаху мачем, да продру кроз војску цара едомског, али не могоше.

²⁷ Тада узе сина свог првенца који хтеде бити цар на његово место, и принесе га на жртву паљеницу на зиду. Тада се подиже велики гнев на Израилља, те отидоше оданде и вратише се у своју земљу.

4

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Јелисије умножава уље удовице, обриче Сунамци сина, буди га из смрти, од шкодљивих јела ствара здрава и храни многе малим.

¹ А једна између жена синова пророчких повика к Јелисију говорећи: Слуга твој, муж мој, умре, и ти знаш да се слуга твој бојао Господа: па сада дође рукодавалац да ми узме два сина у робље.

² А Јелисије јој рече: Шта ћу ти? Кажи ми шта имаш у кући? А она рече: Слушкиња твоја нема у кући ништа до судић уља.

³ А он јој рече: Иди, ишти у наруч празних судова у свих суседа својих, немој мало да иштеш.

⁴ Па отиди, и затвори се у кућу са синовима својим, па онда наливај у све судове, и кад се који напуни, кажи нека уклоне.

⁵ И она отиде од њега, и затвори се у кућу са синовима својим; они јој додаваху а она наливаше.

⁶ А кад се судови напунише, она рече сину свом: Дај још један суд. А он јој рече: Нема више. Тада стаде уље.

⁷ Потом она отиде и каза човеку Божијем; а он јој рече: Иди, продај уље, и одужи се; а шта претече, оним се храни са својим синовима.

⁸ После тога једном иђаше Јелисије кроз Сунам, а онде беше богата жена, која га устави да једе хлеба; и отада кад год пролажаше, навраћаше се к њој да једе хлеба.

⁹ И она рече мужу свом: Гле, видим да је свет човек Божји овај што све пролази овуда.

¹⁰ Да начинимо малу клет, и да му наместимо постељу и сто и столицу и свећњак, па кад дође к нама, нека се ту склони.

¹¹ Потом он дође једном онамо, и ушавши у клет почину онде.

¹² И рече момку свом Гијезију: Зови Сунамку. Он је дозвола; и она стаде пред њим.

¹³ И он рече Гијезију: Кажи јој: Ето стараш се за нас свакојако; шта хоћеш да ти учиним? Имаш ли шта да говорим цару или војводи? А она рече: Ја живим сред свог народа.

¹⁴ А он рече: Шта бих јој дакле учинио? А Гијезије рече: Ето нема сина, а муж јој је стар.

¹⁵ А он рече: Зови је. И он је дозвола, и она стаде на вратима.

¹⁶ А он рече: До године у ово доба грлићеш сина. А она рече: Немој господару мој, човече Божји, немој варати слушкиње своје.

¹⁷ И затрудне жена, и роди сина друге године у исто доба, као што јој рече Јелисије.

¹⁸ И дете одрасте. И једном изађе к оцу свом к жетеоцима;

¹⁹ и рече оцу свом: Јаох глава, јаох глава! А он рече момку: Носи га матери.

²⁰ И он га узе и однесе матери његовој, и лежа на крилу њеном до подне, па умре.

²¹ Тада отиде она горе, и намести га у постељу човека Божјег, и затворивши га изађе.

²² Потом викну мужа свог и рече му: Пошљи ми једног момка и једну магарицу да отрчим до човека Божјег и да се вратим.

²³ А он рече: Зашто данас хоћеш да идеш к њему? Нити је младина ни субота. А она рече: Не брини се.

²⁴ И она осамаривши магарицу рече момку свом: Води и иди и немој застајати мене ради на путу докле ти не кажем.

²⁵ Тако пошавши дође човеку Божјем на гору кармилску.

А кад је човек Божји угледа где иде к њему, рече Гијезију служи свом: Ево Сунамке.

²⁶ Трчи сад пред њу и реци јој: Јеси ли здраво? Је ли здраво муж твој? Је ли здраво син твој? А она рече: Здравно смо.

²⁷ А кад дође к човеку Божјем на гору, загрли му ноге, а Гијезије приступи да је отера; али човек Божји рече: Остави је, јер јој је душа у јаду, а Господ сакри од мене и не јави ми.

²⁸ А она рече: Јесам ли искала сина од господара свог? Нисам ли казала: Немој ме варати?

²⁹ А он рече Гијезију: Опаши се и узми штап мој у руку, па иди; ако сретнеш кога, немој га поздрављати, и ако те ко поздрави, немој му одговарати, и метни мој штап на лице детету.

³⁰ А мати детиња рече: Тако да је жив Господ и тако да је жива душа твоја, нећу те се оставити. Тада он уста и пође за њом.

³¹ А Гијезије отиде напред и метну штап на лице детету, али не би гласа ни осећаја. Тада се врати преда њ, и јави му говорећи: Не пробуди се дете.

³² И Јелисије уђе у кућу, и гле, дете мртво лежи на његовој постељи.

³³ И ушавши затвори се с дететом, и помоли се Господу.

³⁴ Потом стаде на постељу и леже на дете метнув уста своја на уста детету, и очи своје на очи његове, и дланове своје на његове дланове, и пружи се над њим, те се загреја тело детету.

³⁵ Потом уста, и пређе по кући једном тамо и једном амо, потом отиде опет и пружи се над дететом. И кихну дете седам пута, и отвори дете очи своје.

³⁶ Тада дозва Гијезија и рече му: Зови Сунамку. И он је дозва, те дође к њему. И он јој рече: Узми сина свог.

³⁷ И она ушавши паде к ногама његовим, и поклони му се до земље, и узевши сина свог отиде.

³⁸ Потом врати се Јелисије у Галгал. А беше глад у оној земљи, и синови пророчки сеђаху пред њим; а он рече момку свом: Пристави велики лонац и скувај зеља синовима пророчким.

³⁹ А један отиде у поље да набере зеља, и нађе дивљу лозу и набра с ње дивљих тиквица пун

плашт, и дошавши сасече их у лонац где беше зеље, јер их не познаваху.

⁴⁰ И усусе људима да једу; а кад стадоше јести оног зеља, повикаше говорећи: Смрт је у лонцу, човече Божји! И не могаху јести.

⁴¹ А он рече: Донесите брашна. И сасу брашно у лонац, и рече: Успи људима нека једу. И не би више никаквог зла у лонцу.

⁴² А дође неко из Вал-Салисе, и донесе човеку Божјем хлеба од првина, двадесет хлебова јечмених, и нових зрна у класу. А он рече: Постави народу, нека једу.

⁴³ А слуга му рече: Како ћу то поставити пред сто људи? Опет рече: Постави народу, нека једу; јер је тако казао Господ: Јешће, и претећи ће.

⁴⁴ А он им постави, те једоше; и претече по речи Господњој.

5

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Јелисије исцељује губавог Немана из Сирије и кажњава Гијезија губом.

¹ И беше Неман војвода цара сирског човек велик у господара свог и у части, јер преко њега сачува Господ Сирију; али тај велики јунак беше губав.

² А из Сирије изађе чета и зароби у земљи израиљској малу девојку, те она служаше жену Неманову.

³ И она рече својој госпођи: О да би мој господар отишао к пророку у Самарији! Он би га опростио од губе.

⁴ Тада он отиде к свом господару и јави му говорећи: Тако и тако каже девојка из земље израиљске.

⁵ А цар сирски рече му: Хајде иди, а ја ћу послати књигу цару Израиљевом.

И он отиде, и понесе десет таланата сребра и шест хиљада сикала злата и десеторе стајаће хаљине.

⁶ И однесе књигу цару Израиљевом која овако говораше: Ето, кад ти дође ова књига, знај да шаљем к теби Немана, слугу свог, да га опростиш губе.

⁷ А кад цар Израиљев прочита књигу, раздре хаљине своје и рече: Зар сам ја Бог да могу убити и повратити живот, те шаље к мени да опростим човека губе! Пазите и видите како тражи задевице са мнош.

⁸ А кад чу Јелисије, човек Божји, да је цар Израиљев раздро хаљине своје, посла к цару и поручи: Зашто си раздро хаљине своје? Нека дође к мени, да позна да има пророк у Израиљу.

⁹ И тако дође Неман с коњима и колима својим, и стаде на вратима дома Јелисијева.

¹⁰ А Јелисије посла к њему и поручи: Иди и окупај се седам пута у Јордану, и оздравиће тело твоје, и очистићеш се.

¹¹ Тада се расрди Неман и пође говорећи: Гле! Ја мишљах, он ће изаћи к мени, и стаће, и призваће име Господа Бога свог, и метнути руку своју на место, и очистити губу.

¹² Нису ли Авана и Фарфар воде у Дамаску боље од свих вода израиљских? Не бих ли се могао у њима окупати и очистити? И окренувши се отиде гневан.

13 Али слуге његове приступивши рекоше му говорећи: Оче, да ти је казао пророк шта велико, не би ли учинио? А зашто не би кад ти рече: Окупај се, па ћеш се очистити?

14 И тако сиђе, и зарони у Јордан седам пута по речима човека Божијег, и тело његово поста као у малог детета, и очисти се.

15 Тада се врати к човеку Божијем са пратњом својом и дошав стаде пред њим, и рече: Ево сад видим да нема Бога нигде на земљи до у Израиљу. Него узми дар од слуге свог.

16 Али он рече: Тако да је жив Господ, пред којим стојим, нећу узети. И он наваљиваше на њ да узме; али он не хте.

17 Тада рече Неман: Кад нећеш, а оно нека се да служи твом ове земље колико могу понети две мазге. Јер слуга твој неће више приносити жртава паљеница ни других жртава другим боговима, него Господу.

18 А Господ нека опрости ово служи твом: Кад господар мој уђе у дом Римонов да се поклони онде, па се прихвати за моју руку, да се и ја поклоним у дому Римоновом, нека опрости Господ служи твом кад се тако поклоним у дому Римоновом.

19 А он му рече: Иди с миром. И он отиде од њега, и пређе једно потркалиште.

20 Тада рече Гијезије, слуга Јелисија човека Божијег: Гле, господар мој не хте примити из руку тог Немана Сирца шта беше донео. Али тако да је жив Господ, потрчаћу за њим и узећу шта од њега.

21 И Гијезије отрча за Неманом. А кад га виде Неман где трчи за њим, скочи с кола својих и сrete га, па му рече: Је ли добро?

²² А он рече: Добро је. Господар мој посла ме да ти кажем: Ево, баш сад дођоше к мени два младића из горе Јефремове, пророчки синови, дај за њих таланат сребра и двоје стајаће хаљине.

²³ А Неман рече: Узми и два таланта. И натера га; и свеза два таланта сребра у два тобоца, и двоје стајаће хаљине, и даде двојици момака својих, да носе пред њим.

²⁴ А он кад дође на брдо, узе из руку њихових и остави у једној кући, а људепусти, те отидоше.

²⁵ Потом дошавши стаде пред господарем својим. А Јелисије му рече: Откле Гијезије? А он рече: Није ишао слуга твој никуда.

²⁶ Али му он рече: Зар срце моје није ишло онамо кад се човек врати с кола својих преда те? Зар је то било време узимати сребро и узимати хаљине, маслинике, винограде, овце, говеда, слуге и слушкиње?

²⁷ Зато губа Неманова нека прионе за те и за семе твоје довека. И отиде од њега губав, бео као снег.

6

*ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Гвожђе плива.
Сирци слепи. Глад у Самарији.*

¹ А синови пророчки рекоше Јелисију: Гле, место где седимо пред тобом тесно нам је.

² Него хајде да отидемо на Јордан, па да узмемо онде сваки по брвно и начинимо онде место где ћемо боравити. А он рече: Идите.

³ А један рече: Буди вољан, пођи и ти са слугама својим. А он рече: Хоћу.

⁴ И тако пође с њима. И дошавши на Јордан секоше дрва.

⁵ А кад један од њих сечаше дрво, паде му секира у воду; а он повика говорећи: Авај господару, још је у наруч узета.

⁶ А човек Божји рече му: Где је пала? А кад му показа место, он одсече дрво и баци га онамо, и учини те секира исплива.

⁷ А он рече: Узми је. И човек пружи руку, те је узе.

⁸ А кад цар сирски војеваше на Израилџа, већаше са слугама својим, и рече: Ту и ту нека стане војска моја.

⁹ А човек Божји посла к цару Израилљевом и поручи: Чувај се да не идеш онуда, јер су онде Сирци у заседи.

¹⁰ И цар Израилљев посла на оно место, за које рече човек Божји и опомену га, те се чуваше. И то не би једанпут ни двапут.

¹¹ И смути се срце цару сирском зато, и сазвавши слуге своје рече им: Хоћете ли ми казати ко од наших доказује цару Израилљевом?

¹² А један од слуга његових рече му: Нико, царе господару мој; него Јелисије пророк у Израилју доказује цару Израилљевом речи које говориш у ложници својој.

¹³ Тада рече: Идите, видите где је, да пошаљем да га ухвате. И јавише му говорећи: Ено га у Дотану.

¹⁴ И посла онамо коње и кола с великом војском; и они дошавши ноћу опколише град.

¹⁵ А ујутру, слуга човека Божијег уставши изађе, а то војска око града и коњи и кола. И рече му слуга: Јаох господару, шта ћемо сад?

¹⁶ А он му рече: Не бој се, јер је више наших него њихових.

17 И помоли се Јелисије говорећи: Господе, отвори му очи да види. И Господ отвори очи момку, те виде, а то гора пуна коња и кола огњених око Јелисија.

18 А кад пођоше Сирци к њему, помоли се Јелисије Господу и рече: Ослепи овај народ. И ослепи их по речи Јелисијевој.

19 Тада им рече Јелисије: Није ово пут, није ово град; ходите за мношвом и одвешћу вас човеку ког тражите. И одведе их у Самарију.

20 А кад дођоше у Самарију, рече Јелисије: Господе, отвори им очи да виде. И Господ им отвори очи, и видеше, а то беху усред Самарије.

21 А цар Израилев рече Јелисију кад их угледа: Хоћу ли бити, хоћу ли бити, оче мој?

22 А он рече: Немој бити; еда ли ћеш оне побити које заробиш мачем својим и луком својим? Изнеси им хлеба и воде нека једу и пију, па онда нека иду господару свом.

23 И уготови им гозбу велику; те једоше и пише; па их отпусти, а они отидоше господару свом; и отада не долазише чете сирске у земљу Израилеву.

24 А после тога Вен-Адад, цар сирски скупи сву војску своју, и изађе и опколи Самарију.

25 И наста велика глад у Самарији, јер гле, беше опколјена толико да глава магарећа беше за осамдесет сикала сребра, а четврт кава голуџињег кала за пет сикала сребра.

26 И кад цар иђаше по зидовима, једна жена повика к њему говорећи: Помагај, царе господару!

27 А он рече: Господ ти не помаже, како ћу ти ја помоћи? С гумна ли, или из каце?

²⁸ Још јој рече цар: Шта ти је? А она рече: Ова жена рече ми: Дај сина свог да га поједемо данас, а сутра ћемо појести мог сина.

²⁹ И скувасмо сина мог и поједосмо га, а сутрадан рекох јој: Дај сина свог да га поједемо. Али она сакри свог сина.

³⁰ А кад цар чу речи женине, раздре хаљине своје; и кад иђаше по зиду, виде народ где кострет беше оздо на телу његовом.

³¹ Тада рече цар: Тако да ми учини Бог и тако да дода ако глава Јелисија сина Сафатовог остане данас на њему.

³² А Јелисије сеђаше у својој кући, и старешине сеђаху код њега. И посла цар једног од оних што стајаху пред њим; а док још не дође послани к њему, он рече старешинама: Видите ли где онај крвнички син посла да ми одсече главу? Гледајте кад дође послани, закључајте врата, и одбијте га од врата; ето, и бахат ногу господара његовог за њим.

³³ И док још говораше с њима, гле, послани дође к њему, и рече; гле, ово је зло од Господа; чему ћу се још надати од Господа?

7

Јелисије објављује сутрашњу јевтиноћу у Самарији, која настаје пошто је Господ на чудан начин отерао Сирце.

¹ Тада рече Јелисије: Чујте реч Господњу: Тако вели Господ: Сутра ће у ово доба бити мера белог брашна за сикал а две мере јечма за сикал на вратима самаријским.

² А војвода на ког се руку цар наслањао, одговори човеку Божијем и рече: Да Господ

начини окна на небу, би ли могло то бити? А Јелисије рече: Ето, ти ћеш видети својим очима, али га нећеш јести.

³ А беху на вратима четири човека губава, и рекоше један другом: Што седимо овде да умремо?

⁴ Да кажемо: Да уђемо у град, глад је у граду, те ћемо умрети онде: а да останемо овде, опет ћемо умрети; него хајде да ускочимо у логор сирски: ако нас оставе у животу, остаћемо у животу, ако ли нас погубе, погинућемо.

⁵ И тако, уставши у сумрак пођоше у логор сирски, и дођоше до краја логора сирског, и гле, не беше никога.

⁶ Јер Господ учини те се у логору сирском чу лупа кола и коња и велике војске, те рекоше један другом: Ето цар је Израилљев најмио на нас цареве хетејске и цареве мисирске да ударе на нас.

⁷ Те се подигоше и побегоше по мраку оставивши шаторе своје и коње своје и магарце своје и логор као што је био, и побегоше ради душа својих.

⁸ Па кад дођоше губавци на крај логора, уђоше у један шатор, и наједоше се и напише се, и покупише из њега сребро и злато и хаљине, и отидоше те сакрише. Па се вратише и уђоше у други шатор, па покупише и из њега, и отидоше те сакрише.

⁹ Тада рекоше међу собом: Не радимо добро; овај је дан дан добрих гласова; а ми ћутимо. Ако ушчекамо до зоре, стигнуће нас безакоње. Зато сада хајде да идемо и јавимо дому царевом.

¹⁰ И тако дошавши дозваше вратара градског и казаше му говорећи: Идосмо у логор сирски, и гле, нема никога, ни гласа човечијег; него коњи повезани и магарци повезани, и шатори како су били.

¹¹ А он дозва остале вратаре, и јавише у дом царев.

¹² А цар уставши по ноћи рече слугама својим: Казаћу вам сада шта су нам учинили Сирци. Знају да гладујемо, зато отидоше из логора да се сакрију у пољу говорећи: Кад изиђу из града, похватаћемо их живе и ући ћемо у град.

¹³ А један од слуга његових одговори и рече: Да узмемо пет осталих коња што још има у граду; гле, то је све што је остало од мноштва коња израиљских; то је све што није изгинуло од мноштва коња израиљских; да пошаљемо да видимо.

¹⁴ И узеше два коња колска, које посла цар за војском сирском, говорећи: Идите и видите.

¹⁵ И отидоше за њима до Јордана, и гле, по свему путу беше пуно хаљина и судова, које побацаше Сирци у хитњи. Тада се вратише посланици и јавише цару.

¹⁶ Тада изађе народ и разграби логор сирски; и беше мера белог брашна за сикал, и две мере јечма за сикал, по речи Господњој.

¹⁷ И цар постави на врата оног војводу, на ког се руку наслањаше, а народ га изгази на вратима, те умре, по речи човека Божијег, коју рече кад цар к њему дође.

¹⁸ Јер кад човек Божји рече цару: Две мере јечма за сикал и мера белог брашна за сикал биће сутра у ово доба на вратима самаријским,

¹⁹ а онај војвода одговори човеку Божијем

говорећи: Да Господ начини окна на небу, би ли могло бити шта кажеш? А Јелисије рече: Ти ћеш видети својим очима, али га нећеш јести.

²⁰ И зби му се то, јер га изгази народ на вратима, те умре.

8

Седмогодишња глад. Сунамка. Азаило цар у Сирији.

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Цареви Јорам и Охозиа.

¹ И говори Јелисије жени којој сина поврати у живот, и рече: Устани и иди с домом својим, и склони се где можеш; јер је Господ дозвоао глад која ће доћи и бити на земљи седам година.

² А жена уста, и учини како рече човек Божји, јер отиде с домом својим и оста у земљи филистејској седам година.

³ А кад прође седам година, врати се жена из земље филистејске, и отиде да моли цара за кућу своју и за њиву своју.

⁴ А цар говораше с Гијезијем, момком човека Божијег, и рече: Приповеди ми сва велика дела која је учинио Јелисије.

⁵ А кад он приповедаше цару како је мртвог оживео, где, жена, којој је сина оживео, стаде молити цара за кућу своју и за њиву своју. А Гијезије рече: Господару мој, царе, ово је она жена и ово је син њен, ког је Јелисије оживео.

⁶ Тада цар запита жену, и она му приповеди. И цар јој даде једног дворанина и рече му: Врати јој све што је њено и све приходе од њива од дана кад је оставила земљу све до сада.

⁷ После тога дође Јелисије у Дамаск, а цар сирски Вен-Адад беше болестан, и јавише му говорећи: Дошао је човек Божји овамо.

⁸ А цар рече Азаило: Узми са собом дар и иди на сусрет човеку Божијем, и преко њега питај Господа хоћу ли оздравити од ове болести.

⁹ Тада отиде Азаило на сусрет њему понесавши дар, свакојаких добрих ствари из Дамаска натоварених на четрдесет камила; и дошавши стаде пред њим и рече: Син твој Вен-Адад цар сирски посла ме к теби говорећи: Хоћу ли оздравити од ове болести?

¹⁰ А Јелисије му рече: Иди, реци му: Оздравити ћеш; али ми је Господ показао да ће умрети.

¹¹ И упрвши очи у њ гледаше дуго и заплака се човек Божји.

¹² А Азаило му рече: Што плаче господар мој? А он рече: Јер знам какво ћеш зло учинити синовима Израиљевим, градове ћеш њихове палити огњем, и младиће ћеш њихове сећи мачем, и децу ћеш њихову разбијати и трудне жене њихове растрзати.

¹³ А Азаило рече: А шта је слуга твој, пас, да учини тако велику ствар? А Јелисије му рече: Показао ми је Господ да ћеш ти бити цар у Сирији.

¹⁴ Тада отишавши од Јелисија дође ка господару свом; а он му рече: Шта ти рече Јелисије? А он одговори: Рече ми да ћеш оздравити.

¹⁵ Али сутрадан узе Азаило покривач и замочивши га у воду простре му по лицу, те умре. А на његово место зацари се Азаило.

¹⁶ Пете године царовања Јорама, сина Ахавовог над Израиљем, кад Јосафат беше цар Јудин, поче

царовати Јорам, син Јосафатов цар Јудин.

¹⁷ Имаше тридесет и две године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму.

¹⁸ И хођаше путем царева Израилљевих, као што је чинио дом Ахавов; јер кћи Ахавова беше му жена, те он чињаше што је зло пред Господом.

¹⁹ Али Господ не хте затрти Јуде ради Давида слуге свог, као што му беше рекао да ће му дати видело између синова његових до века.

²⁰ За његовог времена одврже се Едом да не буде под Јудом, и постави цара над собом.

²¹ Зато отиде Јорам у Сир и сва кола његова с њим; и уста ноћу и удари на Едомце, који га беху опколили, и на заповеднике од кола, и побеже народ у своје шаторе.

²² Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом, до данашњег дана. У исто време одметну се и Ливна.

²³ А остала дела Јорамова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудиних?

²⁴ И Јорам почину код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидовом. А на његово се место зацари син његов Охозиа.

²⁵ Године дванаесте царовања Јорама, сина Ахавовог, над Израилљем поче царовати Охозиа син Јорамов, цар Јудин.

²⁶ Имаше Охозиа двадесет и две године кад се зацари, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му беше име Готолија, кћи Амрија цара Израилљевог.

²⁷ Он хођаше путем дома Ахавовог, и чињаше што је зло пред Господом, као дом Ахавов, јер беше зет дому Ахавовом.

²⁸ Зато пође с Јорамом, сином Ахавовим, на војску на Азаила цара сирског у Рамот галадски; али Сирци разбише Јорама.

²⁹ И врати се цар Јорам да се лечи у Језраелу од рана које му задаше Сирци у Рами, кад се бијаше с Азаилом, царем сирским; а Охозиија, син Јорамов цар Јудин, отиде да види Јорама, сина Ахавовог у Језраелу, јер беше болестан.

9

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Јуј помазан за цара, убија Јорама, Охозиију и Језавељу.

¹ А Јелисије пророк дозво једног између синова пророчких, и рече му: Опаши се и узми ову уљаницу, па иди у Рамот галадски.

² И кад дођеш онамо, видећеш онде Јуја, сина Јосафата сина Нимсијиног, и ушавши изведи га између браће његове и одведи га у најтајнију клет.

³ И узми уљаницу и излиј му на главу, и реци: Овако вели Господ: Помазах те за цара над Израилљем. Затим отвори врата и бежи, и не забављај се.

⁴ И отиде младић, момак пророков, у Рамот галадски.

⁵ И кад уђе, гле, сеђаху војводе; а он рече: Војводо, имам нешто да ти кажем. А Јуј му рече: Које између свих нас? А он рече: Теби, војводо.

⁶ Тада уста, и уђе у кућу, а он му изли на главу уље, и рече му: Овако вели Господ Бог Израилљев: Помазах те за цара над народом Господњим, Израилљем.

⁷ И побиј дом Ахава господара свог, јер хоћу да покајем крв слуга својих пророка, и крв свих слуга Господњих од руке Језавељине.

⁸ И тако ће изгинути сав дом Ахавов, и истребићу Ахаву и оно што уза зид мокри, и ухваћеног и остављеног у Израилју.

⁹ И учинићу с домом Ахавовим као с домом Јероваама сина Наватовог и као с домом Васе сина Ахијиног.

¹⁰ И Језавељу ће изјести пси у пољу језраелском и неће бити никога да је погребе. Потом отвори врата и побеже.

¹¹ А Јуј изађе к слугама господара свог, и запиташе га: Је ли добро? Што је дошао тај безумник к теби? А он им рече: Знате човека и беседу његову.

¹² А они рекоше: Није истина; кажи нам. А он им рече: Тако и тако рече ми говорећи: Овако вели Господ: Помазах те за цара над Израилљем.

¹³ Тада брже узеше сваку своју хаљину, и метнуше пода њ на највишем басамаку, и затрубише у трубу и рекоше: Јуј поста цар.

¹⁴ Тако се побуни Јуј, син Јосафата сина Нимсијиног, на Јорама; а Јорам чуваше Рамот галадски са свим Израилљем од Азаила, цара сирског.

¹⁵ А беше се вратио цар Јорам да се лечи у Језраелу од рана које му задаше Сирци, кад се бијаше с Азаилом, царем сирским. И рече Јуј: Ако вам је воља, нека нико не излази из града да отиде и јави у Језраел.

¹⁶ И Јуј седе на кола и отиде у Језраел, јер Јорам лежао онде; и Охозиа, цар Јудин беше дошао да види Јорама.

¹⁷ А стражар који стајаше на кули у Језраелу, кад угледа људство Јујево где иде, рече: Неко

људство видим. Тада рече Јорам: Узми коњика и пошљи га пред њих, и нека запита: Је ли мир?

¹⁸ И отиде коњик преда њ, и рече: Овако вели цар: Је ли мир? А Јуј рече: Шта је теби до мира? Хајде за мнош. А стражар јави говорећи: Гласник дође до њих, али се не враћа.

¹⁹ И посла другог коњика, који кад дође к њима рече: Овако вели цар: Је ли мир? А Јуј рече: Шта је теби до мира? Хајде за мнош.

²⁰ Опет јави стражар говорећи: Дође до њих, али се не враћа; а ход као да је ход Јујев, јер иде поамно.

²¹ Тада рече Јорам: Прежи. И упрегоше у кола његова. Тако изађе Јорам цар Израилев и Охозиија цар Јудин, сваки на својим колима, и отидоше на сусрет Јују, и сретоше га на њиви Навутеја Језраелјанина.

²² И кад Јорам угледа Јуја, рече му: Је ли мир, Јују? А он одговори: Какав мир? Док је толиког курвања Језавеле, матере твоје и чарања њених.

²³ Тада Јорам окрете се и побеже говорећи Охозиију: Издаја, Охозиија!

²⁴ Али Јуј зграби лук свој и устрели Јорам међу плећа да му стрела прође кроз срце, те паде у колима својим.

²⁵ Тада рече Јуј Вадекару, војводи свом: Узми га, и баци га на њиву Навутеја Језраелјанина; јер опомени се кад ја и ти заједно јахасмо за Ахавом оцем његовим, како Господ изрече за њ ово зло:

²⁶ Заиста, крв Навутејеву и крв синова његових видех синоћ, рече Господ, и платићу ти на овој њиви, рече Господ. Зато узми га сад и баци на ту њиву по речи Господњој.

²⁷ А Охозиија, цар Јудин видевши то побеже к дому у врту; али га потеря Јуј, и рече: Убијте и тога

на његовим колима. И ранише га на брду Гуру, које је код Ивлеама. И утече у Мегидон, и онде умре.

²⁸ И слуге га његове метнуше на кола и одвезоше у Јерусалим, и погребеше га у гробу његовом код отаца његових у граду Давидовом.

²⁹ А једанаесте године царовања Јорама, сина Ахавовог поче царовати Охозиија над Јудом.

³⁰ Иза тога Јуј дође у Језраел. А Језавеља кад чу, намаза лице своје и накити главу своју, па гледаше с прозора.

³¹ И кад Јуј улажаше на врата, рече она: Је ли мир, Зимрије, крвниче господара свог?

³² А он погледа на прозор и рече: Ко је са мном? Ко? Тада погледаше у њ два три дворанина.

³³ А он им рече: Баците је доле. И бацише је, и прште крв њена по зиду и по коњима, и погази је.

³⁴ Потом ушавши једе и пи, па рече: Видите ону проклетницу и погребите је, јер је царска кћи.

³⁵ И отидоше да је погребу, и не нађоше од ње ништа до лобању и стопала и шаке.

³⁶ И дођоше натраг и јавише, а он рече: То је реч Господња, коју је рекао преко слуге свог Илије Тесвићанина говорећи: У пољу језраелском изјешће пси тело Језавељино.

³⁷ Нека буде тело Језавељино као гној на њиви у пољу језраелском да се не може казати: Ово је Језавеља.

10

Затирање дома Ахавовог и свештеника Валових.

¹ А Ахав имаше седамдесет синова у Самарији; и Јуј написа књигу и посла је у Самарију

ка главарима језраелским, старешинама и хранитељима Ахавовим, и рече:

² Како ова књига дође к вама, у којих су синови господара вашег и кола и коњи и град тврди и оружје,

³ гледајте који је најбољи и највештији између синова господара вашег, те га посадите на престо оца његовог, и бијте се за дом господара свог.

⁴ Али се они врло уплашише и рекоше: Ето, два цара не одолеше му, а како ћемо му ми одолети?

⁵ И који беше над домом, и који беше над градом, и старешине и хранитељи послаше к Јују говорећи: Ми смо слуге твоје, чинићемо све што нам кажеш; нећемо никога постављати царем; чини шта ти је воља.

⁶ И он им написа другу књигу говорећи: Ако сте моји и слушате мене, узмите главе свих синова господара свог и дођите к мени сутра у ово доба у Језраел. А синови цареви, седамдесет људи, беху код најзнатнијих грађана, који их храњаху.

⁷ И кад им дође ова књига, узеше синове царева и поклаше, седамдесет људи, и метнувши главе њихове у котарице послаше му у Језраел.

⁸ И дође гласник, који му јави говорећи: Донесоше главе синова царевих. А он рече: Сложите их у две гомиле на вратима, нека стоје до сутра.

⁹ А ујутру изашав стаде и рече свему народу: Ви нисте криви; ето, ја се подигох на господара свог и убих га; али ко поби све ове?

¹⁰ Видите сада да није изостала ниједна реч Господња коју рече Господ за дом Ахавов, него је Господ учинио што је говорио преко слуге свог Илије.

¹¹ Потом поби Јуј све који беху остали од дома

Ахавовог у Језраелу и све властелје његове и пријатеље његове и свештенике његове, да не оста ниједан.

¹² Потом се подиже и пође да иде у Самарију; и кад беше код колибе пастирске на путу,

¹³ нађе Јуј браћу Охозиије цара Јудиног, и рече: Ко сте? Они рекоше: Ми смо браћа Охозиијина и идемо да поздравимо синове царева и синове царичине.

¹⁴ Тада рече: Похватајте их живе. И похваташе их живе и поклаше их на студенцу код колибе пастирске, њих четрдесет, и не остави ниједног од њих.

¹⁵ Потом отишавши оданде нађе Јонадава, сина Рихавовог, који га срене. А он га поздрави и рече му: Је ли срце твоје право као што је моје срце према твом? А Јонадав одговори: Јесте. Ако јесте, одговори Јуј, дај ми руку. И даде му руку; а он га узе к себи у кола.

¹⁶ И рече: Хајде са мном, и види моју ревност за Господа. И одвезоше га на његовим колима.

¹⁷ И кад дође у Самарију, поби све што беше остало од дома Ахавовог у Самарији докле га не истреби по речи коју Господ рече Илији.

¹⁸ Потом сабра Јуј сав народ и рече му: Ахав је мало служио Валу, Јуј ће му служити више.

¹⁹ Зато дозовите ми све пророке Валове, све слуге његове и све свештенике његове, ниједан да не изостане, јер велику жртву хоћу да принесем Валу; ко не дође, погинуће. А Јуј чињаше тако из преваре хотећи побити слуге Валове.

²⁰ И рече Јуј: Светкујте светковину Валу. И огласише је.

²¹ И посла Јуј по свему Израилју, те дођоше све слуге Валове, и не изоста ниједан да не дође; и уђоше у кућу Валову, и напуни се кућа Валова од краја до краја.

²² Тада рече ономе који беше над ризницом: Изнеси хаљине свим слугама Валовим. И изнесе им хаљине.

²³ Затим уђе Јуј с Јонадавом, сином Рихавовим у кућу Валову, и рече слугама Валовим: Промотрите и видите да није ту с вама који слуга Господњи, него само слуге Валове.

²⁴ И тако уђоше да принесу приносе и жртве паљенице, а Јуј намести напољу осамдесет људи, и рече: Ако утече који од ових људи које вам дајем у руке, душа ће ваша бити за душу његову.

²⁵ А кад се сврши жртва паљеница, заповеди Јуј војницима и војводама: Уђите, побијте их, да не изађе ниједан. И тако их побише оштрим мачем и побацаше их војници и војводе; потом отидоше у сваки град где беше кућа Валова.

²⁶ И избацише ликове из куће Валове, и спалише их.

²⁷ И изломише лик Валов и раскопаше кућу Валову, и од ње начинише проходе до данашњег дана.

²⁸ Тако Јуј истреби Вала из Израилја.

²⁹ Али не одступи Јуј од грехова Јеровоама сина Наватовог, којима наваде на грех Израилја, од златних телаца, који беху у Ветилу и у Дану.

³⁰ А Господ рече Јују: Што си добро свршио што је право преда мном, и што си учинио дому Ахавовом све што ми је било у срцу, зато ће синови твоји седети на престолу Израилјевом до четвртог колена.

³¹ Али Јуј не пажаше да ходи по закону Господа Бога Израилјевог свим срцем својим, не одступи од грехова Јеровоамових, којима наведе на грех Израилѣа.

³² У то време поче Господ крњити Израилѣа, јер их поби Азаило по свим међама Израилјевим.

³³ Од Јордана к истоку сунчаном, сву земљу галадску, Гадову и Рувимову и Манасијину, од Ароира на потоку Арнону, и Галад и Васан.

³⁴ А остала дела Јујева и све што је чинио, и сва јунаштва његова, нису ли записана у дневнику царева Израилјевих?

³⁵ И почину Јуј код оца својих, и погребеше га у Самарији; а на његово се место зацари Јоахаз син његов.

³⁶ А царова Јуј над Израилјем у Самарији двадесет и осам година.

11

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Насилје Готолијино. Јоав постаје царем, Готолија гине.

¹ А Готолија, мати Охозиина, видевши да јој погибе син уста и поби сав род царски.

² Али Јосавеја, кћи цара Јорама сестра Охозиина, узе Јоаса сина Охозииног, и украде га између синова царевих, које убијаху, и с дојкињом његовом сакри га од Готолије у ложницу, те не погибе.

³ И би сакривен с њом у дому Господњем шест година, а Готолија цароваше у земљи.

⁴ А седме године посла Јодај и дозвоа стотинике и војводе и војнике, и уведе их к себи у дом Господњи, и ухвати веру с њима, и закле их у дому Господњем, и показа им сина царевог.

⁵ И заповеди им говорећи: Ово учините: вас трећина, који долазите у суботу, нека чувају стражу у двору царском.

⁶ А трећина нека буде на вратима сурским, а трећина на вратима која су иза војника; и чувајте дом од силе.

⁷ А два дела вас свих који одлазе у суботу нека чувају стражу у дому Господњем око цара.

⁸ И опколите цара сваки са својим оружјем у руци, и ко би навалио међу врсте нека се погуби, и будите с царем кад стане излазити и улазити.

⁹ И стотиници учинише све како заповеди Јодај свештеник; и узеше сваки своје људе који долажаху у суботу с онима који одлажаху у суботу, и дођоше к свештенику Јодају.

¹⁰ И свештеник даде стотиницима копља и штитове цара Давида, што беху у дому Господњем.

¹¹ И војници стадоше сваки са својим оружјем у руци од десне стране дома до леве стране дома према олтару и према дому око цара.

¹² Тада изведе сина царевог, и метну му венац на главу, и даде му сведочанство, и поставише га царем, и помазаше га, и пљескајући рукама говораху: Да живи цар!

¹³ А кад Готолија чу вику народа, који се стецаше, дође к народу у дом Господњи;

¹⁴ и погледа, и гле, цар стајаше код ступа по обичају, и кнезови и трубе око цара, и сав народ из земље радоваше се, и трубе трубљаху. Тада Готолија раздре хаљине своје и повика: Буна! Буна!

¹⁵ А свештеник Јодај заповеди стотиницима који беху над војском, и рече им: Изведите је из врста

напоље, и ко пође за њом погубите га мачем; јер рече свештеник: Да не погине у дому Господњем.

¹⁶ И начинише јој место; и кад дође на пут којим се иде у дом царски коњским вратима, онде је убише.

¹⁷ Тада Јодај учини завет између Господа и цара и народа да ће бити народ Господњи, такође и између цара и народа.

¹⁸ Потом сав народ земаљски отиде у дом Валов, и раскопаше дом и олтар, и изломише ликове његове сасвим; а Матана свештеника Валовог убише пред олтарима. А свештеник опет уреди службу у дому Господњем.

¹⁹ И узе стотинике и војводе и војнике и сав народ земаљски, и изведоше цара из дома Господњег, и уђоше у дом царски путем на врата војничка. И седе на царски престо.

²⁰ И радоваше се сав народ земаљски, и град се умири пошто Готолију убише мачем код царског дома.

²¹ Јоасу беше седам година кад се зацари.

12

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Јоас цар. Поправљање храма. Јоаса убијају.

¹ Седме године Јујеве поче царовати Јоас, и царова четрдесет година у Јерусалиму. Матери му беше име Сивија из Вирсавеје.

² И чињаше Јоас што је право пред Господом докле га год учаше свештеник Јодај.

³ Али висине не бише оборене; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

⁴ И Јоас рече свештеницима: Сав новац посвећени, што се доноси у дом Господњи, новац оних који иду у бој, и новац од уцене свачије, и сав новац што ко доноси од своје воље у дом Господњи.

⁵ Нека свештеници узимају, сваки од свог познаника, и они нека управљају што је трошно у дому где се год нађе да треба оправити.

⁶ Али до године двадесет треће царовања Јоасовог свештеници још не оправеше шта беше трошно у дому.

⁷ Тада цар Јоас дозвољава Јодаја свештеника и остале свештенике, и рече им: Зашто не оправљате што је трошно у дому? Одселе не узимајте новац од својих познаника, јер треба да вратите да се оправи што је трошно у дому.

⁸ И свештеници присташе да не узимају новац од народа и да не управљају (они) што је трошно у дому.

⁹ Тада свештеник Јодај узме један ковчег, и прореже рупу на заклопцу, и метну га код олтара с десне стране како се улази у дом Господњи; и свештеници који чуваху врата меташе у њ све новце који се доношаху у дом Господњи.

¹⁰ А кад виђаху да има много новца у ковчегу, тада долажаше писар царев с поглаваром свештеничким, и избројавши свезиваху новце који би се нашли у дому Господњем.

¹¹ Потом даваху готове новце онима који управљаху послом и стараху се за дом Господњи, а они их издаваху дрводељама и посленицима који управљаху домом Господњим,

¹² и зидарима и каменарима, и да се добавља дрво и тесано камење, да се оправи шта беше трошно у дому Господњем, и да се добави све што

требаше да се оправи дом.

¹³ Али новцима који доношаху у дом Господњи не грађаху чаша сребрних за дом Господњи, ни виљушака, ни котлића, ни труба, нити каквих судова златних ни сребрних;

¹⁴ него их даваху онима који беху над послом да се оправи за њих дом Господњи.

¹⁵ И не тражаху рачуна од људи којима предаваху новце да издају посленицима, јер верно рађаху.

¹⁶ Новци за преступ и новци за грехе не доношаху се у дом Господњи; припадаху свештеницима.

¹⁷ Тада изађе Азаило, цар сирски, и удари на Гат и узе га; потом се окрете Азаило да иде на Јерусалим.

¹⁸ А Јоас, цар Јудин узе све посвећене ствари, што Јосафат и Јорам и Охозиа, оци његови цареви Јудини, беху посветили, и све што сам беше посветио, и све злато што се нађе у ризницама дома Господњег и дома царевог, и посла Азаилу цару сирском; и тако отиде од Јерусалима.

¹⁹ А остала дела Јоасова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудиних?

²⁰ А слуге његове подигоше се и побунише се, и убише Јоаса у дому Милону, куда се иде у Силу.

²¹ Јоазахар, син Симеатов и Јозавад син Сомиров, слуге његове, убише га, те умре; и погребеше га код отаца његових у граду Давидовом; а на његово место зацари се Амасија, син његов.

*ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Јоахаз и Јоас.
Јелисије умире. Његов леш буди мртваца.*

¹ Године двадесет треће царовања Јоаса сина Охозииног над Јудом зацари се Јоахаз, син Јујев над Израиљем у Самарији, и царова седамнаест година.

² И чињаше што је зло пред Господом, јер хођаше за гресима Јеровоама, сина Наватовог, којима наведе на грех Израиља и не одступи од њих.

³ Зато се разгневи Господ на Израиља и даде их у руке Азаилу, цару сирском и у руке Вен-Ададу сину Азаиловом за све оно време.

⁴ Али се Јоахаз помоли Господу, и Господ га услиши, јер виде невољу Израиљеву, како их мучи цар сирски.

⁵ И даде Господ Израиљу избавитеља, те се опростише руке сирске, и живљаху синови Израиљеви у шаторима својим као пре.

⁶ Али не одступише од грехова дома Јеровоамовог којима на грех наведе Израиља, него ходише у њима, и сам луг још стајаше у Самарији.

⁷ А не оста Јоахазу народа више од педесет коњика и десет кола и десет хиљада пешака; него их поби цар сирски и сатре их, те бише као прах кад се врше.

⁸ А остала дела Јоахазова и све што је чинио, и јунаштва његова, није ли то записано у дневнику царева Израиљевих?

⁹ И почину Јоахаз код отаца својих, и погребеше га у Самарији; а на место његово зацари се Јоас, син његов.

¹⁰ Године тридесет седме царовања Јоасовог над Јудом зацари се Јоас, син Јоахазов над

Израиљем у Самарији, и царова шеснаест година.

¹¹ И чињаше што је зло пред Господом, не одступи ни од једног греха Јеровоама, сина Наватовог, који наведе Израиља на грех, него у њима хођаше.

¹² А остала дела Јоасова, и све што је чинио, и јунаштва његова, како је војевао с Амасијом царем Јудиним, није ли то записано у дневнику царева Израиљевих?

¹³ И почину Јоас код отаца својих, а Јеровоам седе на престо његов; и погребеше Јоаса у Самарији код царева Израиљевих.

¹⁴ А Јелисије разболе се од болести, од које и умре; и Јоас, цар Израиљев дође к њему, и плачући пред њим говораше: Оче мој, оче мој, кола Израиљева и коњици његови!

¹⁵ А Јелисије му рече: Узми лук и стреле. И он узе лук и стреле.

¹⁶ Тада рече цару Израиљевом: Натegni лук руком својом. И натeже лук руком својом. А Јелисије метну руке своје цару на руке.

¹⁷ И рече: Отвори прозор с истока. И отвори, а Јелисије рече: Пусти стрелу. И он пусти стрелу, а Јелисије рече: Стрела избављења Господњег, стрела избављења од Сираца; јер ћеш побити Сирце у Афеку, и сатрћеш их.

¹⁸ Још рече: Узми стреле. И узе, а он рече цару Израиљевом: Удари у земљу. И удари три пута, па стаде.

¹⁹ Тада се расрди на њ човек Божји и рече: Да си ударио пет пута или шест пута, тада би побио Сирце сасвим; а сада ћеш их само три пута разбити.

²⁰ Потом умре Јелисије, и погребеше га. А друге године ударише чете моавске на земљу.

²¹ И догоди се кад погребавашу неког човека, угледаше чету и бацише човека у гроб Јелисијев; и кад човек паде и дотаче се костију Јелисијевих, оживе и уста на ноге своје.

²² А Азаило цар сирски мучаше Израилџа свега века Јоахазовог.

²³ Али се Господу сажали за њима и смилова се на њих и погледа на њих завета ради свог с Аврамом, Исаком и Јаковом, и не хте их истребити и не одврже их од себе досада.

²⁴ И умре Азаило, цар сирски, и на његово се место зацари Вен-Адад, син његов.

²⁵ А Јоас, син Јоахазов поврати из руке Вен-Адада, сина Азаиловог, градове које беше Азаило узео ратом Јоахазу оцу његовом; три пута га разби Јоас, и поврати градове Израилјеве.

14

*ЦАРСТВО ЈУДИНО: Амасија и Азарија цареви.
ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Јероваам други, цар.*

¹ Друге године царовања Јоаса, сина Јоахазовог над Израилјем, зацари се Амасија, син Јоасов над Јудом.

² Беше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му беше име Јоадана, из Јерусалима.

³ И чињаше што је право пред Господом, али не као Давид отац његов; сасвим чињаше онако како је чинио отац његов Јоас.

⁴ Јер висине не бише оборене: народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

⁵ А кад се утврди царство у руци његовој, он поби слуге своје које су убиле цара, оца његовог.

⁶ Али синове тих крвника не поби, као што пише у књизи закона Мојсијевог, где је заповедио Господ говорећи: Очеви да не гину за синове нити синови за очеве, него сваки за свој грех нека гине.

⁷ Он поби десет хиљада Едомаца у сланој долини, и узе Селу ратом, и прозва је Јоктеил, које оста до данас.

⁸ Тада посла Амасија посланике к Јоасу, сину Јоахаза сина Јујевог, цару Израилљевом, и рече: Дођи да се огледамо.

⁹ А Јоас, цар Израилљев посла к Амасији цару Јудином и поручи му: Трн на Ливану посла ка кедру на Ливану, и поручи: Дај своју кћер сину мом за жену; али наиђе зверје ливанско, и изгази трн.

¹⁰ Побео си Едомце, па се понесе срце твоје; хвали се, и седи код куће своје; зашто би се заплитао у зло да паднеш и ти и Јуда с тобом?

¹¹ Али не послуша Амасија; и подиже се Јоас, цар Израилљев, и огледаше се, он и Амасија цар Јудин, у Вет-Семесу Јудином.

¹² Али Јуду разби Израилљ, те побегоше сваки к свом шатору.

¹³ А Амасију, цара Јудиног, сина Јоаса сина Охозииног, ухвати Јоас цар Израилљев у Вет-Семесу; потом дође у Јерусалим и обори зид јерусалимски од врата Јефремових до врата на углу четири стотине лаката.

¹⁴ И узе све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царевог, и таоце, па се врати у Самарију.

¹⁵ А остала дела Јоасова, што је учинио, и јунаштва његова, и како је војевао с Амасијом

царем Јудиним, није ли то записано у дневнику царева Израилљевих?

¹⁶ И почину Јоас код отаца својих, и би погребен у Самарији код царева Израилљевих, а на његово се место зацари Јеровоам, син његов.

¹⁷ Амасија пак, син Јоасов цар Јудин, поживе петнаест година по смрти Јоаса сина Јоахазовог, цара Израилљевог.

¹⁸ А остала дела Амасијина нису ли записана у дневнику царева Јудиних?

¹⁹ И дигоше буну на њ у Јерусалиму, те побеже у Лахис, а они послаше за њим у Лахис и убише га онде.

²⁰ А оданде га донесоше на коњима, и би погребен у Јерусалиму код отаца својих у граду Давидовом.

²¹ Тада сав народ Јудин узе Азарију, коме беше шеснаест година, и зацарише га на место оца његовог Амасије.

²² Он сазида Елат повративши га Јуди пошто цар почину код отаца својих.

²³ Године петнаесте царовања Амасије сина Јоасовог над Јудом, зацари се Јеровоам, син Јоасов над Израилљем у Самарији, и царова четрдесет и једну годину.

²⁴ И чињаше што је зло пред Господом и не одступи ни од једног греха Јеровоама, сина Наватовог којима наведе на грех Израилља.

²⁵ Он поврати међе Израилљеве од Емата до мора уз поље, по речи Господа Бога Израилљевог, коју рече преко слуге свог Јоне сина Аматиевог, пророка из Гетефера.

²⁶ Јер Господ виде да је у љутој невољи Израилљ, и да нема ништа ни од ухваћеног ни

од остављеног, и да нема никога да помогне Израилју.

²⁷ И не беше рекао Господ да затре име Израилјево под небом; зато их избави преко Јероваама, сина Јоасовог.

²⁸ А остала дела Јероваамова, и све што је чинио, и јунаштва његова, како је војевао и како је повратио Дамаск и Емат од Јуде Израилју, није ли то записано у дневнику царева Израилјевих?

²⁹ Потом почину Јероваам код оца својих, царева Израилјевих, а на његово се место зацари Захарија, син његов.

15

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Азарија или Озија и Јотам цареви.

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Цареви Захарија, Салум, Менајим, Факија и Фекај. Почетак асирског ропства.

¹ Године двадесет седме царовања Јероваамовог над Израилјем зацари се Азарија, син Амасијин над Јудом.

² Беше му шеснаест година кад се зацари, и царова педесет и две године у Јерусалиму. Матери му беше име Јехолија, из Јерусалима.

³ Он чињаше што је право пред Господом сасвим као што је чинио Амасија, отац његов.

⁴ Али висине не бише оборене: народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

⁵ А Господ удари цара, те би губав до смрти своје; и живљаше у одвојеном дому; а Јотам, син царев управљаше двором и суђаше народу у земљи.

⁶ А остала дела Азаријина и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудиних?

⁷ И почину Азарија код отаца својих, и погребеше га код отаца његових у граду Давидовом; а на његово се место зацари Јотам, син његов.

⁸ Тридесет осме године царовања Азаријиног над Јудом зацари се Захарија, син Јероваамов над Израилџем у Самарији, и царова шест месеци.

⁹ И чињаше што је зло пред Господом као што су чинили оци његови; не одступи од грехова Јероваама, сина Наватовог, којима наведе на грех Израилџа.

¹⁰ И побуни се на њ Салум, син Јависов, и уби га пред народом и погуби га, и зацари се на његово место.

¹¹ А остала дела Захаријина, ено записана су у дневнику царева Израилџевих.

¹² То је реч Господња коју рече Јују говорећи: Синови твоји до четвртог колена седеће на престолу Израилџевом. И зби се тако.

¹³ Салум, син Јависов, зацари се тридесет девете године царовања Озијиног над Јудом, и царова месец дана у Самарији.

¹⁴ Јер Менајим, син Гадијев из Терсе подиже се и дође у Самарију и уби Салума, сина Јависовог у Самарији, и погуби га, и зацари се на његово место.

¹⁵ А остала дела Салумова и буна коју подиже, ето, то је записано у дневнику царева Израилџевих.

¹⁶ Тада Менајим раскопа Тапсу и поби све који беху у њој и у међама њеним од Терсе, јер му не отворише, зато их поби и све трудне жене њихове распори.

¹⁷ Године тридесет девете царовања Азаријиног над Јудом зацари се Менајим, син Гадијев над Израилѐм, и царова десет година у Самарији.

¹⁸ И чињаше што је зло пред Господом, не одступи свега века свог од грехова Јероваама, сина Наватовог којима наведе на грех Израилѐа.

¹⁹ Тада Фул, цар асирски удари на земљу, а Менајим даде Фулу хиљаду таланата сребра да би му помогао да утврди царство у својој руци.

²⁰ А те новце узе Менајим од Израилѐа, од свих богатих људи, да их да цару асирском, од сваког по педесет сикала. Тако се врати цар асирски, и не забави се онде у земљи.

²¹ А остала дела Менајимова и шта је год чинио, није ли записано у дневнику царева Израилѐевих?

²² И почину Менајим код отаца својих, а на његово се место зацари Факија, син његов.

²³ Године педесете царовања Азаријиног над Јудом зацари се Факија, син Менајимов над Израилѐм у Самарији, и царова две године.

²⁴ И чињаше што је зло пред Господом, не одступи од грехова Јероваама сина Наватовог, којима наведе на грех Израилѐа.

²⁵ И побуни се на њ Фекај син Ремалијин, војвода његов, и уби га у Самарији у царском двору, с Арговом и Аријем и с педесет људи синова Галадових; и убивши га зацари се на његово место.

²⁶ А остала дела Факијина и шта је год чинио, ено је записано у дневнику царева Израилѐевих.

²⁷ Године педесет друге Азарије, цара Јудиног, зацари се Фекај син Ремалијин над Израилѐм у Самарији, и царова двадесет година.

28 И чињаше што је зло пред Господом, не одступи од грехова Јеровоама, сина Наватовог, којима наведе на грех Израилђа.

29 У време Фекаја, цара Израилјевог дође Теглат-Феласар цар асирски, и узе Ијон и Авел-Ветмаху и Јанох и Кедес и Асор и Галад и Галилеју, сву земљу Нефталимову, и пресели народ оданде у Асирију.

30 Тада се побуни Осија, син Илин на Фекаја, сина Ремалијиног и уби га и погуби га, и зацари се на његово место двадесете године Јотама, сина Озијиног.

31 А остала дела Фекајева и све што је чинио, ено је записано у дневнику царева Израилјевих.

32 Друге године царовања Фекаја сина Ремалијиног над Израилјем зацари се Јотам, син Озијин над Јудом.

33 Беше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму. Матери му беше име Јеруса, кћи Садокова.

34 И чињаше што је право пред Господом, сасвим чињаше како је чинио Озија, отац његов.

35 Али висине не бише оборене: народ још приношаше жртве и кађаше на висинама. Он начини највиша врата на дому Господњем.

36 А остала дела Јотамова и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудиних?

37 У то време поче Господ пуштати на Јуду Ресина, цара сирског и Фекаја сина Ремалијиног.

38 И Јотам почину код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давида оца свог; а на његово се место зацари Ахаз, син његов.

16

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Ахаз цар.

¹ Године седамнаесте Фекаја сина Ремалијиног зацари се Ахаз син Јотамов цар Јудин.

² Двадесет година беше Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму, али не чињаше што је право пред Господом Богом његовим као Давид отац његов.

³ Јер хођаше путем царева Израилљевих, па и сина свог пусти кроз огањ по гадним делима народа које одагна Господ испред синова Израилљевих.

⁴ И приношаше жртве и кађаше на висинама и по хумовима и под сваким зеленим дрветом.

⁵ Тада дође Ресин, цар сирски и Фекај, син Ремалијин цар Израилљев, дођоше да бију Јерусалим, и опколише Ахаза; али га не могоше освојити.

⁶ У то време Ресин цар сирски поврати Сирцима Елат, и изагна Јудеје из Елата, и дођоше Сирци у Елат и осташе онде до данас.

⁷ Али Ахаз посла посланике к Теглат-Феласару цару асирском у поручи му: Слуга сам твој, ходи и избави ме из руку цара сирског и из руку цара Израилљевог, који се подигоше на ме.

⁸ И узе Ахаз злато и сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царског, и посла на дар цару асирском.

⁹ И послуша га цар асирски, и дође на Дамаск и узе га, и пресели народ оданде у Кир, а Ресина погуби.

¹⁰ Тада цар Ахаз отиде на сусрет Теглат-Феласару цару асирском у Дамаск; и виде цар Ахаз олтар који беше у Дамаску, па посла

свештенику Урији слику од тог олтара и од све направе његове.

¹¹ И начини свештеник Урија олтар сасвим како посла цар Ахаз из Дамаска, онако начини Урија свештеник, докле се врати цар Ахаз из Дамаска.

¹² Па кад се цар врати из Дамаска и виде олтар, приступи к њему и принесе жртву на њему.

¹³ И запали жртву своју паљеницу и дар свој, и изли налив свој, и покропи олтар крвљу захвалних жртава својих.

¹⁴ А бронзани олтар што беше пред Господом пренесе с предње стране дома да не стоји између његовог олтара и дома Господњег, и намести га крај свог олтара к северу.

¹⁵ И заповеди цар Ахаз Урији свештенику говорећи: На великом олтару пали жртву паљеницу јутарњу и дар вечерњи и жртву паљеницу цареву с даром њеним и жртву паљеницу свега народа земаљског с даровима њиховим и наливима њиховим; и по њему кропи сваком крвљу од жртава паљеница и сваком крвљу од других жртава. А за олтар бронзани промислићу.

¹⁶ И учини свештеник Урија све како му заповеди цар Ахаз.

¹⁷ И оплате с подножја скиде цар Ахаз и узе с њих умиваонице, и море скиде с волова бронзаних који беху под њим, и метну га на под камени.

¹⁸ И стреху суботну, коју беху начинили у дому, и улазак царски, који беше споља, уклони такође од дома Господњег, бојећи се цара асирског.

¹⁹ А остала дела Ахазова што је чинио, нису ли записана у дневнику царева Јудиних?

²⁰ И почину Ахаз код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидовом; а на његово

се место зацари Језекија, син његов.

17

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Осија, последњи цар. Асирско ропство као казна због отпадања деце Израиљеве. Постанак нових Самаријана.

¹ Дванаесте године царовања Ахазовог над Јудом зацари се у Самарији над Израиљем Осија, син Илин, и царова девет година.

² И чињаше што је зло пред Господом, али не као цареви Израиљеви који бише пре њега.

³ На њега дође Салманасар цар асирски, и Осија му поста слуга, те му плаћаше данак.

⁴ Али цар асирски опази да Осија хоће да се одметне, јер Осија посла посланике к Соју, цару мисирском и не посла данак годишњи цару асирском; зато га опколи цар асирски и свезавши баци га у тамницу.

⁵ А цар асирски прође сву земљу и дође на Самарију, и би је три године.

⁶ Девете године Осијине узе цар асирски Самарију и одведе Израиља у Асирију и насели у Алају и у Авору на води Гозану и у градовима мидским.

⁷ А то би што синови Израиљеви грешише Господу Богу свом, који их је извео из земље мисирске испод руке Фараона, цара мисирског, и бојаше се других богова,

⁸ и ходише по уредбама народа који одагна Господ испред синова Израиљевих, и како чинише цареви Израиљеви;

⁹ и тајно чинише синови Израилјеви шта није право пред Господом Богом њиховим, и поградише висине по свим градовима својим, од куле стражарске до градова озидааних.

¹⁰ И подигоше ликове и лугове на сваком високом хуму и под сваким зеленим дрветом.

¹¹ И кађаху онуда по свим висинама као народи које одагна Господ испред њих, и чињаху зле ствари гневехи Господа.

¹² И службаху гадним боговима, за које им беше Господ рекао: Не чините то.

¹³ И Господ опомињаше Израилја и Јуду преко свих пророка и свих виделаца говорећи: Вратите се са злих путева својих и држите заповести моје и уредбе моје по свему закону који сам заповедио оцима вашим и који сам вам послао по слугама својим пророцима.

¹⁴ Али не послушаше; него беху тврдоврати као и оци њихови, који не вероваше Господу Богу свом.

¹⁵ И одбацише уредбе Његове и завет Његов, који учини с оцима њиховим, и сведочанства Његова, којима им сведочаше, и ходише за ништавилом и посташе ништави, и за народима који беху око њих, за које им беше заповедио Господ да не чине као они.

¹⁶ И оставише све заповести Господа Бога свог, и начинише себи ливене ликове, два телета, и лугове, и клањаше се свој војсци небеској, и служаше Валу.

¹⁷ И проводише синове своје и кћери своје кроз огањ, и даваше се на врачање и гатање, и продаше се да чине зло пред Господом гневехи Га.

¹⁸ Зато се Господ разгневи врло на Израилја, и одбаци их од себе, те не оста него само племе

Јудино.

¹⁹ Па ни Јуда не држаше заповести Господа Бога свог, него хођаше по уредбама које начинише Израиљци.

²⁰ Зато Господ поврже све семе Израиљево, и мучи их, и предаде их у руке онима који их плене, докле их и одбаци од себе.

²¹ Јер се отцепише Израиљци од дома Давидовог, и поставише царем Јеровоама, сина Наватовог, а Јеровоам одби Израиљце од Господа и наведе их да греше грехом великим.

²² И ходише синови Израиљеви у свим гресима Јеровоамовим које је он чинио, и не одступише од њих;

²³ докле Господ не одбаци Израиља од себе као што је говорио преко свих слуга својих пророка, и тако пресељен би Израиљ из земље своје у Асирску до данашњег дана.

²⁴ Потом доведе цар асирски људе из Вавилона и из Хуте и из Аве и из Емата и из Сефарвима, и насели их у градовима самаријским место Израиљаца, и наследише Самарију, и живљаху по градовима њеним.

²⁵ А кад почеше живети онде, не бојаху се Господа, а Господ посла на њих лавове, који их дављаху.

²⁶ Зато рекоше цару асирском говорећи: Ови народи које си довео и населио у градовима самаријским не знају законе Бога оне земље; зато посла на њих лавове, који их ето море, јер не знају законе Бога оне земље.

²⁷ Тада заповеди цар асирски и рече: Одведите онамо једног од свештеника које сте довели оданде, па нека иде и седи онде, нека их учи закону Бога оне земље.

²⁸ И тако један од свештеника, које беху одвели из Самарије, дође и настани се у Ветилу, и учаше их како ће се бојати Господа.

²⁹ Али начинише себи сваки народ своје богове, и пометаше их у куће висина, које беху начинили Самарјани, сваки народ у својим градовима у којима живљаху.

³⁰ Јер Вавилоњани начинише Сокот-Веноту, а Хућани начинише Нергала, а Емаћани начинише Асима;

³¹ и Ављани начинише Ниваза и Тартака, а Сефарвимци спаљиваху синове своје огњем Адрамелеху и Анамелеху боговима сефарвимским.

³² Али се бојаху Господа, и поставише између себе свештенике висинама, који им служаху у домовима висина;

³³ бојаху се Господа, али и својим боговима служаху по обичају оних народа из којих их преселише.

³⁴ И до данашњег дана раде по старим обичајима; не боје се Господа, а не раде ни по својим уредбама и обичајима, ни по закону и заповести што је заповедио Господ синовима Јакова, коме наде име Израилъ;

³⁵ с којима учини Господ завет и заповеди им и рече: Не бојте се других богова нити им се клањајте нити им служите нити им приносите жртава;

³⁶ него Господа, који вас је извео из земље мисирске силом великом и мишицом подигнутом, Њега се бојте и Њему се клањајте и Њему приносите жртве;

³⁷ и уредбе и правила и закон и заповести што вам је написао држите извршујући их увек, и не

бојте се других богова.

³⁸ И не заборављајте завет који је учинио с вама, и не бојте се других богова.

³⁹ Него Господа Бога свог бојте се, и Он ће вас избавити из руку свих непријатеља ваших.

⁴⁰ Али не послушаше, него радише по старом свом обичају.

⁴¹ Тако ови народи бојаху се Господа и идолима својим службаху; и синови њихови и синови синова њихових чине до данашњег дана онако како су чинили оци њихови.

18

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Језекија цар. Сенахирим потседа Јерусалим.

¹ А треће године царовања Осије сина Илиног над Израилѐм зацари се Језекија син Ахазов над Јудом.

² Беше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му беше име Авија, кћи Захаријина.

³ И чињаше што је право пред Господом сасвим као што је чинио Давид, отац његов.

⁴ Он обори висине, и изломи ликове и исече лугове, и разби змију од бронзе, коју беше начинио Мојсије, јер јој до тада кађаху синови Израилѐви; и прозва је Неустан.

⁵ Уздаше се у Господа Бога Израилѐвог, и не би таквог између свих царева Јудиних после њега ни пре њега.

⁶ Јер приону за Господа, не одступи од Њега, него држа заповести које заповеди Господ Мојсију.

⁷ И Господ беше с њим; куда год иђаше напредоваше; и одметну се од цара асирског, те му не би слуга.

⁸ Он поби Филистеје до Газе и међе њене, од куле стражарске до града озиданог.

⁹ А четврте године царовања Језекијиног, а то је седма година царовања Осије сина Илиног над Израилџем, подиже се Салманасар цар асирски на Самарију, и опколи је.

¹⁰ И после три године узе је; шесте године царовања Језекијиног, а девете године царовања Осијиног над Израилџем, би узета Самарија.

¹¹ И одведе цар асирски Израилџе у Асирију и насели их у Алају и у Авору на води Гозану и по градовима мидским.

¹² Јер не слушаше глас Господа Бога свог и преступаше завет Његов, све што им је заповедио Мојсије слуга Господњи, не слушаше нити творише.

¹³ А четрнаесте године царовања Језекијиног подиже се Сенахирим, цар асирски на све тврде градове Јудине, и узе их.

¹⁴ Тада Језекија, цар Јудин посла у Лахис к цару асирском и поручи му: Згрешио сам; врати се од мене, шта год наметнеш на ме носићу. А цар асирски наметну на Језекију, цара Јудиног, триста таланата сребра и тридесет таланата злата.

¹⁵ И даде цар Језекија све сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама царског двора.

¹⁶ У то време цар Језекија раскопа врата на цркви Господњој и прагове које сам беше оковао, и даде цару асирском.

¹⁷ Али цар асирски посла Тартана и Равсариса и Равсака из Лахиса к цару Језекији у Јерусалим

с великом војском; и они се подигоше и дођоше у Јерусалим; и подигавши се и дошавши стадоше код јаза горњег језера, који је покрај пута у пољу бељаревом.

¹⁸ И стадоше викати цара. Тада дође к њима Елијахим, син Хелкијин, који беше над двором и Сомна писар и Јоах син Асафов, паметар.

¹⁹ И рече им Равсак: Кажите цару Језекији: Овако каже велики цар, цар асирски: Каква је то узданица, у коју се уздаш?

²⁰ Ти велиш, али су празне речи, да имаш савета и силе за рат. У шта се дакле уздаш, те си се одметнуо од мене?

²¹ Гле, уздаш се у Мисир, у штап од трске сломљене, на који ако се ко наслони, ући ће му у руку и пробошће је; такав је Фараон цар мисирски свима који се уздају у њ.

²² Ако ли ми кажете: Уздамо се у Господа Бога свог; није ли то онај чије је висине и олтаре оборио Језекија и заповедио Јуди и Јерусалиму: Пред овим олтаром клањајте се у Јерусалиму.

²³ Хајде, затеци се мом господару, цару асирском; и даћу ти две хиљаде коња, ако можеш додати који ће јахати на њима.

²⁴ Како ћеш дакле одбити и једног војводу између најмањих слугу господара мог? Али се ти уздаш у Мисир за кола и коњике.

²⁵ Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово место да га затрем? Господ ми је рекао: Иди на ту земљу, и затри је.

²⁶ Тада Елијахим, син Хелкијин и Сомна и Јоах рекоше Равсаку: Говори слугама својим сирски, јер разумемо, а немој нам говорити јудејски да слуша народ на зиду.

²⁷ А Равсак им рече: Еда ли ме је господар мој послао ка господару твом или к теби да кажем ове речи? Није ли к тим људима, што седе на зиду, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с вама?

²⁸ Тада стаде Равсак и повика гласно јудејски, и рече говорећи: Чујте реч великог цара, цара асирског.

²⁹ Овако каже цар: Немојте да вас вара Језекија; јер вас не може избавити из моје руке.

³⁰ Немојте да вас наговори Језекија да се поуздате у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, и овај се град неће дати у руке цару асирском.

³¹ Не слушајте Језекије; јер овако каже цар асирски: Учините мир са мношвом, и ходите к мени па једите сваки са свог чокота и сваки са своје смокве, и пијте сваки из свог студенца.

³² Докле не дођем и однесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хлебом и виноградима, у земљу обилну маслином и уљем и медом, па ћете живети и нећете изгинути. Не слушајте Језекије, јер вас вара говорећи: Господ ће нас избавити.

³³ Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара асирског?

³⁴ Где су богови ематски и арфадски? Где су богови сефарвимски, енски и авски? Јесу ли избавили Самарију из мојих руку?

³⁵ Који су између свих богова ових земаља избавили земљу своју из моје руке? А Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?

³⁶ Али народ ћутаху, и не одговорише му ни речи, јер цар беше заповедио и рекао: Не одговарајте му.

³⁷ Тада Елијахим, син Хелкијин, који беше над двором и Сомна писар и Јоах син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздрвши хаљине, и казаше му речи Равсакове.

19

Језекија се моли Богу. Исаија обриче спасење. Сенахирим убијен.

¹ А кад то чу цар Језекија, раздре хаљине своје и веза око себе кострет, па отиде у дом Господњи.

² И посла Елијакима, који беше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у кострет к Исаији пророку, сину Амосовом.

³ И рекоше му: Овако вели Језекија: Ово је дан невоље и кара и руга; јер приспеше деца до порођаја, а нема снаге да се роде.

⁴ Да ако је чуо Господ Бог твој све што рече Равсак, ког посла цар асирски, господар његов да ружи Бога Живога и да Га вређа речима, које је чуо Господ Бог твој; помоли се за остатак који се налази.

⁵ И дођоше к Исаији слуге цара Језекије.

⁶ И рече им Исаија: Овако реците господару свом: Овако вели Господ: Не плаши се од речи које си чуо, којима хулише на ме слуге цара асирског.

⁷ Ево, ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи.

⁸ И тако, вративши се Равсак нађе цара асирског где бије Ливну, јер беше чуо да је отишао од Лохиса.

⁹ А он чу за Тираку, цара хуског где казаше: Ево иде да се бије с тобом. Зато опет посла посланике к Језекији говорећи:

¹⁰ Овако реците Језекији, цару Јудином: Немој да те вара Бог твој, у ког се уздаш говорећи: Неће се дати Јерусалим у руке цару асирском.

¹¹ Ето чуо си шта су учинили цареви асирски свим земљама потрвши их сасвим; а ти ли ћеш се избавити?

¹² Јесу ли народе које сатрше оци моји избавили богови њихови, Госанце, Харанце, Ресефе и синове Еденове, који беху у Теласару?

¹³ Где је цар ематски и цар арфадски и цар од града Сефарвима, од Ене и Аве?

¹⁴ А кад Језекија прими књигу из руку посланика и прочита је, отиде у дом Господњи, и разви је Језекија пред Господом.

¹⁵ И помоли се Језекија Господу говорећи: Господе Боже Израилљев, који седиш на херувимима, Ти си сам, Бог свим царствима на земљи, Ти си створио небо и земљу,

¹⁶ пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј речи Сенахирима, који посла да ружи Бога Живога.

¹⁷ Истина је, Господе, опустошили су цареви асирски оне народе и земље њихове;

¹⁸ и побацали су богове њихове у огањ, јер не беху богови, него дело руку човечијих, дрво и камен; зато их потрше.

¹⁹ И зато, Господе Боже наш, избави нас из руку његових, да познаду сва царства на земљи да си Ти, Господе, сам Бог.

²⁰ Тада посла Исаија син Амосов к Језекији, и

поручи му: Овако вели Господ Бог Израилљев:
Услишио сам за шта си ми се молио ради
Сенахирима, цара асирског.

²¹ Ово је реч коју изрекче Господ за њ:

Руга ти се и подсмева ти се девојка, кћи сионска,
за тобом маше главом кћи јерусалимска.

²² Кога си ружио и хулио?
И на кога си подигао глас?

И подигао у вис очи своје?
На Свеца Израилљевог.

²³ Преко посланика својих ружио си Господа и
рекао си:

С мноштвом кола својих изиђох на високе
горе,

на стране ливанске,
и посећи ћу високе кедре његове
и лепе јеле његове,

и ући ћу у крајњи стан његов,
у шуму његова Кармила.

²⁴ Ја сам копао и пио воду туђу,
и исушио сам стопама својим све потоке
градовима.

²⁵ Ниси ли чуо да ја то одавна чиним
и од искона да сам тако уредио?
Сада пуштам то,
да превратиш тврде градове у пусте гомиле.

²⁶ Зато који у њима живе изнемогоше,
уплашише се и сметоше се,
посташе као трава пољска,
као зелена травица,
као трава на крововима,
која се суши пре него сазри.

27 Знам седење твоје, и полагање твоје и
долажење твоје знам,
и како бесниш на ме.

28 Јер бесниш на ме,
и твоја обест дође до мојих ушију;
зато ћу метнути брњицу своју на ноздрве твоје
и узду своју у губицу твоју,
па ћу те одвести натраг путем којим си дошао.

29 А теби ово нека буде знак: јешћете ове године
шта само од себе роди, и друге године шта опет
само од себе роди; а треће године сејте и жањите
и садите винограде и једите род с њих.

30 Јер остатак дома Јудиног, што остане, опет ће
пустити жиле оздо и родити озго.

31 Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и из
горе Сиона, који се сачувају. Ревност Господа над
војскама учиниће то.

32 Зато овако вели Господ за цара асирског:
Неће ући у овај град нити ће бацити амо стреле,
неће се примаћи ка њему са штитом, нити ће
ископати опкопе око њега.

33 Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај
неће ући, вели Господ.

34 Јер ћу бранити тај град, и сачуваћу га себе
ради и ради Давида, слуге свог.

35 И исту ноћ анђео Господњи изађе и поби у
логору асирском сто и осамдесет и пет хиљада;
и кад усташе ујутру, а то све сами мртваци.

36 Те се подиже Сенахирим, цар асирски, и
отиде, и вративши се оста у Ниневији.

37 И кад се клањаше у дому Нисрока, бога свог,
Адрамелех и Сарасар синови његови убише га
мачем, а сами побегоше у земљу араратску, и на
његово се место зацари Есардон, син његов.

20

*Језекијино исцељење и продужење живота.
Разметљивост пред посланицима из Вавилона и смрт.*

¹ У то време разболе се Језекија на смрт; и дође к њему пророк Исаија, син Амосов и рече му: Овако вели Господ: Нареди за кућу своју, јер ћеш умрети и нећеш остати жив.

² А он се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу говорећи:

³ Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред Тобом верно и с целим срцем, и творио шта је Теби угодно. И плака Језекија веома.

⁴ И Исаија још не беше отишао до половине двора, а дође му реч Господња говорећи:

⁵ Врати се и реци Језекији, вођи народа мог: Овако вели Господ Бог Давида оца твог: Чуо сам молитву твоју, и видео сам сузе твоје; ево исцелићу те, до три дана ићи ћеш у дом Господњи.

⁶ И додаћу ти веку петнаест година, и избавићу тебе и овај град из руку цара асирског, и бранићу овај град себе ради и ради Давида, слуге свог.

⁷ Потом рече Исаија: Донесите груду сувих смокава. И донесавши привише му на оток, и исцели се.

⁸ А Језекија рече Исаији: Шта ће бити знак да ће ме Господ исцелити и да ћу до три дана отићи у дом Господњи?

⁹ А Исаија рече: Ово нека ти буде знак од Господа да ће учинити Господ шта је рекао: хоћеш ли да отиде сен десет кољенаца напред или да се врати десет кољенаца натраг?

¹⁰ А Језекија рече: Лако је да сен отиде напред десет кољенаца; немој, него нека се врати сен десет кољенаца натраг?

¹¹ И Исаија пророк завапи ка Господу, и врати Господ сен по кољенцима по којима беше отишао на сунчанику Ахазовом натраг за десет кољенаца.

¹² У то време Меродах-Валадан, син Валаданов, цар вавилонски посла књигу с даром Језекији; јер беше чуо да је болестан Језекија.

¹³ И Језекија саслушавши посланике показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кућу где му беше оружје, и шта се год налажаше у ризницама његовим, не оста ништа да им не показа Језекија у кући својој и у свему господству свом.

¹⁴ Тада дође пророк Исаија к цару Језекији и рече му: Шта су говорили ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: Из далеке земље дошли су, из Вавилона.

¹⁵ А он рече: Шта су видели у твом двору? А Језекија рече: Видели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им нисам показао.

¹⁶ Тада рече Исаија Језекији: Чуј реч Господњу.

¹⁷ Ево доћи ће време кад ће се однети у Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабирали оци твоји до данас, неће остати ништа, вели Господ.

¹⁸ И синове твоје, који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узеће да буду дворани у двору цара вавилонског.

¹⁹ А Језекија рече Исаији: Добра је реч Господња, коју си рекао. Још рече: Је ли? За мог века биће мир и вера?

20 А остала дела Језекијина и сва јунаштва његова, и како је начинио језеро, и воду довео у град, није ли записано у дневнику царева Јудиних?

21 И почину Језекија код отаца својих, а на његово се место зацари Манасија, син његов.

21

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Цареви Манасија и Амон.

1 Дванаест година беше Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму. Матери му беше име Ефсива.

2 И чињаше што је зло пред Господом по гадним делима народа, које Господ одагна испред синова Израилљевих;

3 јер опет начини висине, које беше потро Језекија отац његов, и подиже олтаре Валу, и начини луг као што беше начинио Ахав, цар Израилљев, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

4 И начини олтаре у дому Господњем, за који беше рекао Господ: У Јерусалиму ћу наместити име своје;

5 начини олтаре свој војсци небеској у два трема дома Господњег.

6 И сина свог проведе кроз огањ, и врачаше и гаташе, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре; и чињаше врло много што је зло пред Господом, гневѣћи Га.

7 И постави резан лик шумски који начини у дому, за који беше рекао Господ Давиду и Соломуну, сину његовом: У овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свих племена Израилљевих, наместићу име своје до века;

⁸ и нећу више дати да се макне нога синовима Израиљевим из земље коју дадох оцима њиховим, ако само уздрже и устворе све што сам им заповедио, и сав закон који им је заповедио мој слуга Мојсије.

⁹ Али не послушаше, јер их заведе Манасија, те чинише горе него народи које истреби Господ испред синова Израиљевих.

¹⁰ А Господ говораше преко слуга својих пророка говорећи:

¹¹ Што учини Манасија, цар Јудин та гадна дела чинећи горе од свега што су чинили Амореји који пре њега бише, и наведе на грех и Јуду гадним боговима својим;

¹² зато овако вели Господ Бог Израиљев: Ево, ја ћу пустити зло на Јерусалим, и на Јуду, да ће свакоме ко чује зујати оба уха.

¹³ Јер ћу затегнути над Јерусалимом уже самаријско и мерила дома Ахавовог, и збрисаћу Јерусалим, као што се брише здела, и избише се па се изврне.

¹⁴ И оставићу остатак наследства свог, и даћу их у руке непријатељима њиховим да буду плен и грабеж свим непријатељима својим.

¹⁵ Јер чинише што је зло преда мном, и гневише ме од дана кад изиђоше оци њихови из Мисира до данас.

¹⁶ Још и праву крв веома многу проли Манасија тако да напуни Јерусалим од краја до краја, осим греха свог којим наведе Јуду на грех да чини што је зло пред Господом.

¹⁷ А остала дела Манасијина и све што је чинио, и грех, којим је грешио, није ли то записано у дневнику царева Јудиних?

¹⁸ И почину Манасија код отаца својих, и би погребен у врту код дома свог, у врту Озином; а на његово место зацари се Амон, син његов.

¹⁹ Двадесет и две године имаше Амон кад поче царовати, и царова две године у Јерусалиму. Матери му беше име Месулемета, кћи Арусова, из Јотеве.

²⁰ Он чињаше што је зло пред Господом, као што је чинио Манасија, отац његов.

²¹ И хођаше свим путем којим је ходио отац његов, и служаше гадним боговима, којима је служио отац његов, и клањаше им се.

²² И остави Господа Бога отаца својих, и не ходи путем Господњим.

²³ А слуге Амонове побунише се на њ, и убише цара у двору његовом.

²⁴ А народ земаљски поби све који се беху побунили на цара Амона; и зацари народ земаљски на његово место Јосију, сина његовог.

²⁵ А остала дела Амонова, што је чинио, нису ли записана у дневнику царева Јудиних?

²⁶ И погребеше га у његовом гробу у врту Озином; и Јосија, син његов би цар на његово место.

22

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Цар Јосија. Нађена књига закона. Пророчица Олда.

¹ Осам година беше Јосији кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у Јерусалиму. Матери му беше име Једида, кћи Адајева, из Воската.

² Он чињаше што је право пред Господом, и хођаше свим путем Давида, оца свог и не одступахе ни надесно ни налево.

³ А осамнаесте године царовања Јосијиног посла цар Сафана, сина Азалије сина Месуламовог, писара, у дом Господњи, говорећи:

⁴ Иди ка Хелкији поглавару свештеничком, нека изброји новце донесене у дом Господњи, што су накупили од народа вратари.

⁵ И нека их да посленицима који надгледају дом Господњи, па нека дају посленицима који раде око дома Господњег да се оправи што је трошно у дому,

⁶ дрводељама и каменарима и зидарима, и да се купује дрво и камен тесани да се оправи дом.

⁷ Али да им се не траже рачуни од новаца који им се даду, јер ће верно радити.

⁸ Тада рече Хелкија, поглавар свештенички, Сафану писару: Нађох законик у дому Господњем. И Хелкија даде књигу Сафану, и он је прочита.

⁹ А Сафан писар отиде к цару, и јави цару говорећи: Покупише слуге твоје новце што се нађоше у дому, предаше их посленицима који надгледају дом Господњи.

¹⁰ И каза Сафан писар цару говорећи: Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Сафан цару.

¹¹ А кад цар чу речи у законуку, раздре хаљине своје.

¹² И заповеди цар Хелкији свештенику и Ахикаму сину Сафановом и Ахвору сину

Михејевом и Сафану писару и Асаји служи царевом, говорећи:

¹³ Идите, упитајте Господа за ме и за народ и за свега Јуду ради речи ове књиге што се нађе; јер је велик гнев Господњи који се распалио на нас зато што оци наши не слушаше речи ове књиге да чине све онако како нам је написано.

¹⁴ И тако отиде Хелкија свештеник и Ахикам и Ахвор и Сафан и Асаја к пророчици Олди, жени Салума сина Текуја сина Араса ризничара; а она стајаше у Јерусалиму у другом крају, и говораше с њом.

¹⁵ А она им рече: Овако вели Господ Бог Израилљев: Кажите човеку који вас је послао к мени:

¹⁶ Овако вели Господ: Ево пустићу зло на то место и на становнике његове, све што говори књига коју је прочитао цар Јудин,

¹⁷ зато што ме оставише, и кадише другим боговима да би ме гневили свим делима руку својих; зато се гнев мој распалио на то место, и неће се угасити.

¹⁸ А цару Јудином, који вас је послао да упитате Господа, овако му кажите: Овако вели Господ Бог Израилљев за речи које си чуо:

¹⁹ Што је умекнуло срце твоје, и понизио си се пред Господом кад си чуо шта сам говорио за то место и за становнике његове да ће бити пустош и проклетиња, и што си раздро хаљине своје и плакао преда мнош, зато и ја услиших тебе, вели Господ.

²⁰ Зато, ево, ја ћу те прибрати к оцима твојим, и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и нећеш очима својим видети зло које ћу пустити на то место. И казаше то цару.

23

Јосија обнавља завет народни пред Господом, сатире идолопоклонство и празнује пасху. Његова смрт. Царовање Јоахазово и Јоакимово.

¹ Тада посла цар, те се скупише к њему све старешине Јудине и јерусалимске.

² И отиде цар у дом Господњи и с њим сви људи из земљи Јудине и сви Јерусалимљани и свештеници и пророци и сав народ, мало и велико, и прочита им све речи књиге заветне, која се нађе у дому Господњем.

³ И цар стојећи код ступа учини завет пред Господом да ће они ићи за Господом и држати заповести Његове и сведочанства Његова и уредбе Његове свим срцем и свом душом, вршећи речи тог завета написане у тој књизи. И сав народ приста на завет.

⁴ Тада заповеди цар Хелкији, поглавару свештеничком и свештеницима другог реда и онима који чуваху врата, да изнесу из цркве Господње све ствари које беху начињене Валу и гају и свој војсци небеској; и спали их иза Јерусалима у пољу кедронском, и однесе пепео од њих у Ветилъ.

⁵ И сврже свештенике идолске које беху поставили цареви Јудини да каде по висинама у градовима Јудиним и око Јерусалима тако и оне који кађаху Валу, сунцу и месецу и звездама и свој војсци небеској.

⁶ И изнесе гај из дома Господњег иза Јерусалима на поток Кедрон, и спали га на потоку Кедрону и сатре у прах, и просу прах на гробове синова народних.

⁷ И поквари куће курварске које беху у дому Господњем, у којима жене ткаху застираче за гај.

⁸ И доведавши све свештенике из градова Јудиних оскврни висине где кађаху свештеници од Геве до Вирсавеје, и поквари висине на вратима, и која беше на уласку на вратима Исуса заповедника градског налево од врата градских.

⁹ Али свештеници оних висина не приступаху к олтару Господњем у Јерусалиму, него јеђаху пресне хлебове међу браћом својом.

¹⁰ Оскврни и Тофет, који беше у долини синова Еномових, да не би нико више водио сина свог ни кћери своје кроз огањ Молоху.

¹¹ И уклони коње које беху поставили цареви Јудини сунцу од уласка у дом Господњи до куће Натан-Мелеха дворанина, која беше у Фаруриму; а кола сунчана сажеже огњем.

¹² И олтаре на крову собе Ахазове, које беху начинили цареви Јудини, и олтаре које беше начинио Манасија у оба трема дома Господњег, поквари цар, и узевши их оданде баци прах од њих у поток Кедрон.

¹³ И висине према Јерусалиму с десне стране на гори маслинској, које беше начинио Соломун, цар Израилъев Астароти гаду сидонском и Хемосу гаду моавском и Мелхому гаду синова Амонових, оскврни цар.

¹⁴ И изломи ликове и исече гајеве, и места њихова напуни костију људских.

¹⁵ И олтар, који беше у Ветилју, висину, коју беше начинио Јеровоам, син Наватов, који наведе на грех Израилъа, и олтар и висину поквари, и спаливши висину сатре је у прах, и спали гај.

¹⁶ И обазревши се Јосија виде гробове који беху онде на гори, и посла те извадише кости из гробова, и сажеже их на олтару и оскврни га, по речи Господњој, коју рече човек Божји, који напред

каза те ствари.

¹⁷ И рече: Какав је оно споменик што видим? Рекоше му грађани: Оно је гроб човека Божијег који дође из Јуде и напред каза то што си учинио на олтару у Ветилју.

¹⁸ А он рече: Оставите га, нико да му не креће кости. Тако се сачуваше кости његове с костима оног пророка који дође из Самарије.

¹⁹ И све домове висина по градовима самаријским које начинише цареви Израилјеви гневeћи Господа, поквари Јосија; и учини с њима све онако како учини у Ветилју.

²⁰ И покла све свештенике висина, који беху онуда, на олтарима, и сажеже кости људске на њима; потом се врати у Јерусалим.

²¹ Тада заповеди цар свему народу говорећи: Празнујте пасху Господу Богу свом, као што пише у књизи заветној.

²² Јер не би празнована овако пасха од времена судија које судише Израилју и за све време царева Израилјевих и царева Јудиних.

²³ Као што би осамнаесте године цара Јосије празнована пасха Господу у Јерусалиму.

²⁴ И оне што се договарају с духовима и врачаре, и ликове и гадне богове и све гадове који се виђаху у земљи Јудиној и у Јерусалиму истреби Јосија да изврши речи закона написане у књизи коју нађе Хелкија свештеник у дому Господњем.

²⁵ Ни пре њега не беше таквог цара, који би се обратио ка Господу свим срцем својим и свом душом својом и свом снагом својом, сасвим по закону Мојсијевом, нити после њега наста такав као он.

²⁶ Али се Господ не поврати од жестине великог гнева свог, којом се беше распалио гнев Његов на Јуду за све дражење којим Га беше дражио Манасија.

²⁷ И рече Господ: и Јуду ћу одбацити од себе као што сам одбацио Израилља, и град ћу овај одбацити, који сам изабрао, Јерусалим, и дом, за који рекох: Ту ће бити име моје.

²⁸ А остала дела Јосијина и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудиних?

²⁹ У његово време изађе Фараон Нехаон, цар мисирски на цара асирског к реци Ефрату, и цар Јосија изађе преда њ, а он како га виде уби га у Мегидону.

³⁰ И мртвог метнуше га слуге његове на кола, и одвезоше га из Мегидона у Јерусалим, и погребоше га у гробу његовом; и народ земаљски узе Јоахаза, сина Јосијиног, и помазаше га и зацарише га на место оца његовог.

³¹ Двадесет и три године беше Јоахазу кад поче царовати, и царова три месеца у Јерусалиму. Матери му беше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне.

³² Он чињаше што је зло пред Господом сасвим како су чинили оци његови.

³³ И свеза га Фараон Нехаон у Ривли, у земљи ематској да више не царује у Јерусалиму, и оглоби земљу сто таланата сребра и таланат злата.

³⁴ А царем постави Фараон Нехаон Елијакима, сина Јосијиног на место Јосије оца његовог, и преде му име Јоаким; а Јоахаза узе и отиде у Мисир, а он умре онде.

³⁵ А оно сребро и злато даде Јоаким Фараону разрезавши на земљу да би дао новце по заповести Фараоновој, од сваког узимајући како беше цењен, сребро и злато по народу у земљи, да да Фараону Нехаону.

³⁶ Двадесет и пет година беше Јоакиму кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му беше име Зевуда, кћи Федајева, из Руме.

³⁷ А он чињаше што је зло пред Господом сасвим како су чинили оци његови.

24

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Јоаким, Јоахин и Седекија. Навуходоносор потседа Јерусалим. Почетак вавилонског робовања.

¹ За његовог времена дође Навуходоносор цар вавилонски; и Јоаким му би слуга три године; потом одуста и одметну се од њега.

² И Господ посла на њ чете халдејске и чете сирске и чете моавске и чете синова Амонових; посла их на Јуду да га потру, по речи Господњој коју говори преко слуга својих пророка.

³ По заповести Господњој зби се то Јуди да би га одбацио од себе за грехе Манасијине по свему што беше учинио;

⁴ и за крв праву коју беше пролио напунивши Јерусалим крви праве; зато Господ не хте опростити.

⁵ А остала дела Јоакимова и све што је учинио, није ли записано у дневнику царева Јудиних?

⁶ И почину Јоаким код отаца својих; а на његово се место зацари Јоахин.

⁷ А цар мисирски не изађе више из земље своје, јер цар вавилонски узе од реке мисирске до реке Ефрата све што беше цара мисирског.

⁸ Осамнаест година беше Јоахину кад се зацари, и царова три месеца у Јерусалиму. Матери му беше име Неуста, кћи Елнатанова, из Јерусалима.

⁹ И он чињаше зло пред Господом сасвим како је чинио отац његов.

¹⁰ У то време дођоше слуге Навуходоносора, цара вавилонског на Јерусалим, и град би опкољен.

¹¹ Дође и Навуходоносор, цар вавилонски на град кад га слуге његове опколише.

¹² Тада Јоахин, цар Јудин изађе к цару вавилонском с матером својом и са слугама својим и с кнезовима својим и с дворанима својим; а цар га вавилонски зароби осме године свог царовања.

¹³ И однесе све благо дома Господњег и благо дома царског, и полупа све судове златне, које беше начинио Соломун, цар Израилљев за цркву Господњу, као што беше рекао Господ.

¹⁴ И пресели сав Јерусалим, све кнезове и све јунаке, десет хиљада робова, и све дрводеље и све коваче, не оста ништа осим сиромашног народа по земљи.

¹⁵ Одведе и Јоахина у Вавилон и матер цареву и жене цареве и дворане његове, и главаре земаљске одведе у ропство из Јерусалима у Вавилон.

¹⁶ И све јунаке на број седам хиљада, и дрводеље и коваче, хиљаду, све што беху

за војску одведе цар вавилонски у Вавилон у ропство.

¹⁷ И постави царем цар вавилонски на место Јоахиново Матанију, стрица његовог, и преде му име Седекија.

¹⁸ Двадесет и једна година беше Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му беше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне.

¹⁹ Он чињаше што је зло пред Господом сасвим како је чинио Јоаким.

²⁰ Јер од гнева Господњег зби се то Јерусалиму и Јуди, да их одбаци од себе.

А Седекија се одметну од цара вавилонског.

25

Разорење Јерусалима. Вавилонско ропство. Исмаило убија Годолију. Цар Вавилонски пушта из тамнице Јоахина.

¹ И тако девете године његовог царовања, десетог месеца десетог дана дође Навуходоносор, цар вавилонски са свом војском својом на Јерусалим, и стадоше у логор под њим, и начинише опкопе око њега.

² И град би опкољен до једанаесте године царовања Седекијиног.

³ И деветог дана месеца четвртог поста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хлеба.

⁴ Тада град би проваљен, а војници сви побегоше ноћу на врата између два зида уз врт царев; а Халдеји беху свуда око града; и цар отиде путем к пустињи.

⁵ Али војска халдејска потеря цара, и стигоше га у пољу јерихонском, а сва војска што беше с њим разбеже се од њега.

⁶ И ухватише цара, и одведоше га к цару вавилонском у Ривлу, и онде му судише.

⁷ И синове Седекијине поклаше на његове очи, па онда Седекији ископаше очи, и свезаше га у два ланца бронзана, и одведоше га у Вавилон.

⁸ А седмог дана петог месеца године деветнаесте царовања Навуходоносора, цара вавилонског дође у Јерусалим Навузардан заповедник стражарски, слуга цара вавилонског.

⁹ И попали дом Господњи и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали огњем.

¹⁰ И зидове јерусалимске унаоколо развали сва војска халдејска, која беше са заповедником стражарским.

¹¹ А остатак народа што оста у граду, и пребеге што пребегоше к цару вавилонском, и остали прости народ одведе Навузардан, заповедник стражарски.

¹² Само од сиромаша у земљи остави заповедник стражарски који ће бити виноградари и ратари.

¹³ И ступове бронзане што беху у дому Господњем, и подножја, и море бронзано које беше у дому Господњем, изломише Халдејци, и бронзу од њих однесоше у Вавилон.

¹⁴ И лонце и лопате и виљушке и кадионице и све судове бронзане којима служажу, узеше,

¹⁵ и клешта и котлиће, шта год беше златно и шта год беше сребрно, узе заповедник стражарски,

¹⁶ два ступа, једно море и подножја, што начини Соломун за дом Господњи; не беше мере бронзи од свих тих судова;

¹⁷ осамнаест лаката беше висок један ступ, и озго на њему беше оглавље бронзано, и оглавље беше високо три лакта, и плетенице и шипци око оглавља, све од бронзе; такав беше и други ступ с плетеницом.

¹⁸ Узе заповедник стражарски и Серају првог свештеника и Софонију другог свештеника, и три вратара.

¹⁹ А из града узе једног дворанина, који беше над војницима и пет људи који стајаху пред царем, који се нађоше у граду, и првог писара војничког, који пописиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земаљског, који се нађоше у граду.

²⁰ Узе их Невузардан, заповедник стражарски, и одведе к цару вавилонском у Ривлу.

²¹ А цар их вавилонски поби и погуби у Ривли у земљи ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.

²² А над народом који оста у земљи Јудиној, који остави Навуходоносор цар вавилонски, над њим постави Годолију, сина Ахикама, сина Сафановог.

²³ А кад чуше све војводе и људи њихови да је цар вавилонски поставио Годолију, дођоше ка Годолији у Миспу, на име: Исмаило син Нетанијин, и Јоанан син Каријајев и Сераја син Тануметов из Нетофата, и Јазанија син Махатов, они и људи њихови.

²⁴ И Годолија се закле њима и људима њиховим и рече: Не бојте се службе Халдејима; седите у

земљи и служите цару вавилонском, и биће вам добро.

²⁵ Али седмог месеца дође Исмаило, син Нетаније сина Елисамоовог, рода царског, и десет људи с њим, и убише Годолију, те погибе; тако и Јудеје и Халдеје који беху с њим у Миспи.

²⁶ Тада се подиже сав народ, мало и велико, и војводе, те отидоше у Мисир, јер се побојаше Халдеја.

²⁷ А тридесет седме године откако се зароби Јоахин, цар Јудин, дванаестог месеца, двадесет седмог дана Евил-Меродах цар вавилонски исте године зацаривши се извади из тамнице Јоахина, цара Јудиног.

²⁸ И лепо говори с њим, и намести му престо више престола других царева који беху код њега у Вавилону.

²⁹ И промени му хаљине тамничке, и он јеђаше свагда с њим свега века свог.

³⁰ И храна му се једнако даваше од цара сваки дан свега века његовог до смрти његове.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8